

S seje izvršnega sveta

Neupravičena črna pika za vso upravo zaradi posameznih kršiteljev

Na eni zadnjih sej izvršnega sveta so med drugim obravnavali osebne dohodke funkcionarjev, pa tudi ostalih delavcev upravnih organov občine. Ker se je v zadnjem času pojavilo kar nekaj kršiteljev dogovora o plačah v občinskih oziroma državnih organih – nekateri občine so si izplačevale nerazumno visoke osebne dohodke (med njimi pa prav gotovo ni naše, saj slovi po najnižjih plačah!), je izvršni svet menil, da ne bi smeli posploševati, kar dela sedaj republika. Če nekdo krši dogovor, ga je treba ustrezno kaznovati, ne pa določiti nova pravila, ki bodo posredno kaznovala vse, krivci pa kljub vsemu nikdar ne bodo vrnili zapravljenega denarja.

Ob tem je bilo še rečeno, da je treba povečati razpon med najnižjim in najvišjim osebnim dohodkom (sedaj je ta 1:2,8). Po mnenju predsednice izvršnega sveta je slednji kaj malo naredil, če ne bo uredil niti tega vprašanja. Sicer pa predlagani novi zakon o delavcih v državni upravi zagotavlja, da bi bili osebni dohodki v državnih organih usklajeni z osebnimi dohodki delavcev v uspešnih podjetjih. To pa bi

omogočilo, da bi v državnih organih ostajali oziroma se zaposlovali visoko usposobljeni delavci z obsežnim teoretičnim znanjem, ki je za to delo potrebno.

Na omenjeni seji so sprejeli sklep o ustanovitvi, nalogah, sestavi in številu članov komisije skupščine občine Kamnik za raziskavo povojnih množičnih pobojev, pravno dvomljivih procesov in drugih nepravilnosti.

Obravnavali so tudi problema-

tiko turističnih taks v občini in ob tem sprejeli sklep o letnem pavšalnem znesku turistične takse za letošnje leto, ki naj bi v naši občini znašal 6000 dinarjev. Nanaša se predvsem na lastnike počitniških koč na Veliki planini. Če je osnova za turistično takso določena na 10 dinarjev dnevno na osebo, in če upoštevamo poprečno zasedenost teh koč, je ta znesek približno takšen. Do konca februarja naj bi tako podjetja plačala za svoje koče na planini tolikšne zneske, in sicer zaradi poenostavitve dela.

V javno razpravo pa bo, po sprejemu v skupščini, šel osnutek odloka o ureditvi cestnega prometa v občini (predvidoma bo javna razprava potekala v marcu). Z uveljavitvijo odloka bo prenehala veljati začasna uredba prometa in s tem tudi veljavnost

dosedanjih dovolilnic za vožnjo v peš conah.

Po novem bodo višje tudi cene ogledov obrtne komisije za poslovne prostore – izvršni svet je potrdil predlog za plačilo 800 dinarjev, medtem ko bo za tehnični pregled pred izdajo uporabnega dovoljenja treba plačati 1000 dinarjev. Izvršni svet je potrdil tudi komisijo za oddajanje poslovnih prostorov v najem v občini Kamnik, in sicer v sestavi: Marijan Vodnik, Janez Stražar, Judita Mlinar-Kern, Urška Mihelčič in Lado Holcar.

O pobudi Zelenih Kamnika, da je treba ugotoviti vzrok zažiganja v kemijski industriji, od koder se predvsem ob koncu tedna vali gost, smrdljiv črn dim, je izvršni svet sklenil, da naj komisija za varstvo okolja prouči vzroke in predlaga ukrepe. **R. G.**

Načelnik postaje s priznanjem Turističnega društva Kamnik

Ob 100-letnici bodo vlaki okrašeni

Ob 100-letnici prihoda prvega vlaka v Kamnik bodo 28. januarja vozili na tej progi okrašeni vlaki. Ta 100-letni jubilej bo obeležen tudi na drugih progah v Sloveniji. Tako bo s tem pomembnim zgodovinskim dogodkom seznanjena širša javnost.

O tem jubileju smo se pogovarjali z načelnikom železniške postaje v Kamniku **Ivanom Tokmažičem**. Povedal nam je, da bo osrednja slovesnost v Kamniku 15. junija 1991. Za organizacijo te slovesnosti in zaradi uresničitve nekaterih nalog, ki spadajo v ta okvir, je bil imenovan poseben 8-članski odbor. Vodi ga predsednik občinske skupščine, Maks Lavrinec.

Kamniška proga je pomembna prometna pot, ne samo za prevoz tovora, ampak je pomembna tudi za osebni prevoz. Prav pri prevo-

zu potnikov v Kamnik pa se že dalj časa javljajo neštete težave in problemi. Potniki upravičeno zahtevajo ureditev potniškega perona, ker je sedaj vstopanje na in izstopanje iz vlaka zelo težko, za starejše pa skoraj nemogoče. O tem vprašanju smo že tudi v Kamniškem občanu večkrat pisali, vendar do sedaj ni bilo realnih, predvsem finančnih možnosti, da bi zadostili tej zahtevi, kot zatrjuje postajni načelnik. Z izgradnjo potniškega perona, vsaj na spodnji postaji, bi privabili še več potnikov, zlasti starejših, ki jim sedanje stanje to onemogoča.

Na zadnji seji odbora so se med ostalimi dogovorili, da do 15. junija, do osrednje proslave ob 100-letnici prihoda prvega vlaka v Kamnik, zgradijo tako potreben in željen potniški peron.

V teh dneh poteka skupna akcija zbiranja sredstev, preko sponzorstva ali kako drugače, tako, da bo končno tudi Kamnik na spodnji železniški postaji dobil potniški peron. **Upajmo, da se bo to zares zgodilo!!!**

Na osrednjo slovesnost v juniju so povabljeni tudi potomci graditelja proge – Prašnikarja z Dunaja. Prišla bo verjetno tudi večja skupina japonskih poslovnežev, ki se bo takrat mudila v Sloveniji. Prišli bodo tudi mnogi drugi. V mesecu juniju bo železnica organizirala miniaturno železnico v Prašnikarjevem parku, tako da se bodo v vlakem lahko vozili otroci. Za šole bodo v tem času organizirali posebna srečanja in predavanja. Pripravljena bo še vrsta drugih zanimivosti. O njih bomo naše bralce sproti obveščali.

Spodnja železniška postaja v Kamniku in tudi okolica je zelo lepo urejena. Za čas osrednje proslave bo še posebej preskrbljeno. Za okusno urejeno postajnega poslopja so do sedaj prejeli že 7 različnih priznanj. Zadnje, pred dnevi, jim je dodelilo Turistično društvo Kamnik na posebni seji v petek, 11. januarja.

Junija bo postaja sama, prav tako pa tudi neposredna okolica še bolj slovesna, skupaj z novim potniškim peronom bi dostojno pričakala prihod številnih gostov in potnikov, ki bodo prišli na 100-letnico prihoda prvega potniškega vlaka v Kamnik.

Na železnici so nam zatrčili, da bodo vložili vse sile, da nihče ne bo razočaran, in da se bodo dostojno oddolžili tako visokemu jubileju.

STANE SIMŠIČ

Vsi si želijo boljše pogoje

Na zadnji seji izvršnega sveta so kar nekajkrat omenjali pogoje dela. Enkrat je tako šlo za pogoje dela neprofesionalnih članov izvršnega sveta naše občine, drugič za šolarje v Komendi in Mostah, boljše pogoje pa bi si zaslužili tudi občani, ki trenutno na pošti v centru Kamnika ne morejo opraviti vseh zelenih uslug.

Med drugim so obravnavali tudi pismo **Franceta Kureta**, predstavil ga je član izvršnega sveta za turizem in obrt **Tone Stele**, ki je prisotnim povedal, da je glavni problem po njegovem mnenju nerazumevanje s strani občinskih služb oziroma njenih pravnih predhodnikov (samoupravne komunalne skupnosti). Obenem ugotavlja, da se zadeva Kuret ni reševala kot širši družbeni problem, kar se vidi tudi pri nujenju nadomestnih lokacij (Kuret naj bi se iz prvotne lokacije na Duplici, ob blokhi na Blejčevi, izselil, ker je njegova dejavnost moteča za okrog živeče prebivalce), ki so bile neustrezne ali previsoko ovrednotene in zato za Kureta nesprejemljive. Ker se problem vleče že trinajst let, so člani izvršnega sveta v zvezi s tem sklenili, da se najame neodvisnega pravika, ki bi pregledal obstoječo dokumentacijo in podal predloge rešitev. Ob tem pa so predlagali, da se nadomestna lokacija za Kureta dobi čimprej, kot širši družbeni problem pa naj bo slednja po taki ceni, ki bo za obe strani sprejemljiva. Ob tem je bilo še poudarjeno, da Kamnik očitno zelo nujno potrebuje ustrezno obrtno cono (poleg te, na Bakovniku), kjer bi lahko obratovali zasebniki s tako ali drugačno, tudi »motečo« dejavnostjo, saj je več kot očitno, da ljudje slednjih ne pustijo več delovati v naseljenih krajih.

Tone Stele je članom izvršnega sveta tudi povedal, da Janez Repanšek, lastnik bifeja **Rondo na Titovem trgu**, še vedno ni prestavil panoja, ki zakriva za njim stojajočo turistično agencijo, čeprav sta se o tem prehodno že dogovorila. Ob tem so člani opozorili na nevzdržno situacijo glede urednosti Titovega trga, pomanjkljive sanitarije, pa tudi na čuden sistem pobiranja najemnine za lokale, ki stojijo na njem. Za vzdrževanje javnih površin se sredstva dajejo iz proračuna, najemnine pa pobira Komunalno podjetje, kar je po mnenju članov izvršnega sveta nesprejemljivo! S tem v zvezi bodo na eni naslednjih sej obravnavali problematiko urednosti Titovega trga. Sklenili so še, da je sporen pano

treba predstaviti v desetih dneh. Kot smo uvodoma omenili, se tudi pošta v Kamniku ne »obrača« po željah občanov, predvsem tistih iz severnega dela občine (Stranje, Stahovica, Tuhinjska dolina), ki morajo po pakete in priporočene pošiljke hoditi na pošto na Bakovniku, saj so funkcije pošte v centru mesta že pred dvema letoma okrnili. Vsem občanom je torej treba zagotoviti enake pogoje pri poštinih uslugah, tako, da je tudi izvršni svet dal priporočilo pošti, da, razen za podjetja, ponovno uvede sprejemanje in oddajanje paketov ter priporočenih pošilk tudi na pošti v centru Kamnika.

Boljše pogoje dela pa zahteva tudi Tone Stele, saj meni, da na dosedanj način ne more več opravljati funkcije neprofesionalnega člana izvršnega sveta. Povedal je, da mu referenti s področja, ki ga je pokrival v izvršnem svetu (turizem, gostinstvo, obrt) niso prikočili vedno na pomoč, za najmanjši zapisnik s seje iz septembra pa se še vedno »bori«. Tudi pomoči ostalega dela občinske uprave po njegovem mnenju ni bilo, omenil je tudi ignorantski odnos Mirana Jereba, ki bi kot predstojnik občne uprave te zadeve moral urediti – pa slednjemu ni uspelo neprofesionalnim članom izvršnega sveta zagotoviti niti »vizitke«, ki bi jih kot funkcionarji, neprofesionalni člani izvršnega sveta občine, nedvomno potrebovali. Zase in za ostala dva neprofesionalna člana izvršnega sveta je tako Tone Stele na seji zahteval takojšnjo pridobitev prostora, kjer bi lahko sprejemali stranke in dobili minimalno administrativno pomoč, zahteva torej skupno pisarno in tajnico. Za področje razvoja turizma pa je še predlagal, da se nemudoma odpre turistični biro, ki bi imel prostore v pisarni Golfurista, v ta namen pa se do konca februarja razpiše delovno mesto za enega turističnega delavca.

Člani izvršnega sveta so Tone Steleta v njegovih zahtevah podprli, prav tako pa so se z njim strinjali v predsedstvu skupščine ki je obravnavalo tudi to problematiko.

Tudi osnovnošolci v Komendi

in Mostah delajo v nezavidljivem položaju. Njihove šole so stare (štiriletna v Komendi je zgrajena leta 1969, osemletka v Mostah pa 1954. leta), nefunkcionalne, za učence zelo neprimerne. Že več let oboji čakajo na razširitve svojih šol. Komendčani na dograditev učilnic in telovadnice, ki jo še nimajo, njihova želja pa je, da biva vsi učenci hodili v šolo le v eni izmenici. Osnovna šola v Mostah pa nujno potrebuje nekaj specialnih učilnic (za kabinetni pouk – fizika, kemija, biologija...). Število učencev je trenutno na obeh šolah le 537, in če upoštevamo trende zmanjševanja šoloobveznih otrok na tistem koncu (kot je bilo ugotovljeno po analizah svetovalek za področje vzgoje in izobraževanja pri občinskem komiteju za gospodarstvo in družbene dejavnosti), je razvidno, da tako v okoliših šole Komenda kot v okoliših šole Moste ni tolikšnega števila učencev (v bodoče se bo znizalo skupno število pod 500), da bi bili ekonomsko upravičeni dve popolni osnovni šoli, kot si želijo tamkajšnji krajin. Člani izvršnega sveta so tako menili, da bi omejeno število zadoščalo komaj za eno, skupno osnovno šolo – ki bi jo bilo seveda treba temeljito obnoviti in dograditi. Na kateri lokaciji, pa bi ugotovili s pomočjo nevtralnega sestavljene komisije, ki bi ob tem proučila še vse ostale okoliščine gradnje tamkajšnje osnovne šole, ki ima nedvomno prednost pred ostalimi šolami v občini. Tudi na Zavodu za šolstvo menijo tako in se strinjajo, da je sedanje stanje nevzdržno.

Na zadnji seji izvršnega sveta so člani izrazili podporo iniciativnemu odboru za nadaljevanje dela meščanske korporacije, ki namerava s tem v zvezi in z oziroma na nastajajočo zakonodajo o denacionalizaciji ustanoviti posebno podjetje, ki ga upravljajo s skupno posestjo meščanske korporacije – to pa so poleg gozdov tudi pašniki (Konjščica, Dol, Košuta...) pa tudi stavbna zemljišča (na zemljišču sedanjega kalcita je včasih stala žaga, ki je bila last korporacije). Kot sta povedala člana iniciativnega odbora za oživitve in nadaljevanje dela Meščanske korporacije (o tem smo v našem časopisu nedavno podrobneje pisali) Ivanka Novak in Dušan Mesner, je njihov namen izkoristiti obdobje priprave

nove zakonodaje na to, da se temeljito doreče bodoča organiziranost podjetja. Njegova gospodarska organiziranost bo taka, da se bo dobiček od poslovanja namenjal izključno za mesto Kamnik, njegovo turistično oživitve. S ponovnim organiziranjem meščanske korporacije se strinja tudi kamniško Gozdno gospodarstvo. Sicer pa je znano, da bodo z gozdovi morali še naprej strokovno upravljati za to usposobljeni ljudje, meščanska korporacija pa bo v tem primeru le upravljalsko telo, ki bo bdelo nad gospodarjenjem, izvajalci.

ROMANA GRČAR

HURA, ZIMSKE POČITNICE?

Starši! Zimske počitnice so pred vrati. Ste že rešili vprašanje varstva svojega otroka, ko se bodo šolska vrta zaprla? Klub vzgojiteljev, ki deluje v okviru Mladinskega centra Kamnik, organizira POČITNIŠO VARSTVO ŠOLSKIH OTROK.

Otroci! Vsi, ki ste dopoldan sami doma in se dolgočasite, pa se radi družite s svojimi vrstniki, se radi igrate, zabavate, ustvarjate, tekmuje v športnih igrah, se potepate, sankate, smučate..., PRIDITE v družbo otrok in vzgojiteljev, ki bodo z vami.

Varstvo bo potekalo vsak dan, od ponedeljka 4. februarja, do petka 8. februarja od 8. ure do 14. ure.

Zborno mesto je v telovadnici ZTKO (stari zdravstveni dom) od 8. do 8.30.

S seboj prinesite športne copate in malico.

Cena dnevnega varstva je 30,00 din. Stroške poravnate vsak dan sproti ob prihodu.

MLADINSKI CENTER KAMNIK
Klub vzgojiteljev

VABILO NA OTROŠKO PUSTNO MAŠKARADO

Sprevod pustnih šem bo v TOREK, 12. februarja. Vse pustne šeme se zberejo na Titovem trgu, ob 15.30. Povorka se bo sprehodila po Kidričevi ulici do športne hale, kjer bo MAŠKARADNI PLES. SLASTNIH KROFOV BO ZA VSE MASKE DOVOLJ! VABLJENI K SODELOVANJU!

Mladinski center Kamnik

Klub direktorjev je stanovska, ne politična organizacija

Tokrat vam predstavljamo novo organizacijo, ki je v zadnjem obdobju postala predmet medijskih polemik, pa čeprav se je pravzaprav šele dobro konstituirala. Govorimo o klubu direktorjev v naši občini, ki je nekakšen nadomestek za ukinjene odbore medobčinske gospodarske zbornice. Dogovarjali smo se s predsednikom Kluba direktorjev v Kamniku, MARJANOM URHOM, sicer direktorjem Alprema.

Kakšna organizacija je klub direktorjev in kakšno funkcijo ima v večstrankarskem sistemu?

»Sredi lanskega leta smo direktorji v bistvu izgubili formalno pravno ustanovo (OO MGZ), prek katere smo izmenjevali mnenja o gospodarstvu in sploh dobivali pomembnejše informacije za naše delo, pri katerem je sodelovanje med firmami še kako pomembno. Zato smo se v Kamniku konec leta dogovorili, da ustanovimo Klub direktorjev. Tudi tu se direktorji pogovarjamo o medsebojnem sodelovanju, programih, strokovnih in drugih problemih, kakršni se že pojavljajo v prostoru, v katerem delujemo in širše.

Poudariti moram, da je kamniški Klub direktorjev izrazito ne-strankarska organizacija, v politične sfere se absolutno ne spuščamo! To smo zapisali tudi v naš pravilnik o ustanovitvi.

In kako se potem klub direktorjev, če je stanovska organizacija, odzove, če je v precep vzet kakšen od njegovih članov. Pred kratkim je tako postala aktualna polemika o direktorju Kočne?

»Stanovska organizacija našim članom, direktorjem, zagotovi vso pravno varnost, če se obravnavajo na kakršenkoli nezakonit, nepravilen način. Tako v prejšnjem, enopartijskem sistemu, kot tudi sedaj je pri postavljanju direktorjev – glede na to, da še vedno ni ugotovljeno lastništvo, mnogo nejasnosti. Zato se v očeh delavcev in sindikata direktorji mnogokrat znajdemo kot dežurni krivci za vse, kar se v podjetjih slabega zgodi. Večkrat se zato v kakšni neformalni sredini v podjetjih pojavi želja, da bi na nelegalen način odstavili direktorja ali pa se nanj začnejo vrstiti različni pritiski. Klub mora in bo

vedno zaščitil svojega člana tako, da bodo z njim postopali v skladu z veljavno zakonodajo. V Kamniku smo se s takim primerom morali že kar hitro spopasti. Direktorja Kočne je skupina delavcev želela odstaviti na pogromski način; naš Klub direktorjev je delavskemu svetu Kočne poslal dopis, v katerem ga opozarja, da želi, da delavski svet pri nadaljnjem postopanju uporablja veljavne pravne norme. V nasprotnem primeru bo Klub direktorjev Kamnik nudil direktorju Kočne vso pravno pomoč.

Seveda pa se Klub v vsebino spora v Kočni ne more spuščati, ne želimo se pogovarjati o tem, ali je kakšen direktor dober ali slab in podobno.

Pravice in dolžnosti direktorjev so zapisane v individualnih pogodbah, kaj je torej bistvo teh pogodb?

»Individualne pogodbe so v kamniških podjetjih sestavljene popolnoma v skladu s priporočilom Gospodarske zbornice Slovenije. Moram povedati, da tudi osebni dohodki niso nekaj ekstremnega, ampak so v skladu s priporočilom, kar pomeni, da so osebni dohodki direktorjev od faktorja 4,5 do 6 na povprečje OD v podjetju.

Kaj menite o očitkih Klubu direktorjev, ki naj bi pri nas deloval kot nekakšen lobi in na »podtalen« način (vlada v senci?) oblikoval občinsko politiko?

»Kot sem že omenil, smo bili direktorji v tej državi vedno neki dežurni krivci za kakšne koli težave posameznih firm. Po eni strani se mi zdi razumljivo, po drugi pa presenetljivo, da tudi novi režim želi ustvariti podobno vzdušje napram direktorjem. Drugače sicer ne morem razumeti potez ne-katerih eminentnih občinskih veljakov. Poudarjam, da je Klub

popolnoma nestransko organizacija, ob tem pa do danes ni imel nikakršnih stikov ne z občinskimi organi niti s strankarskimi organizacijami. Niti z ene niti z druge strani tudi ni bilo za to želja. Upam, da bomo ostali v okvirih strokovnih dogovarjanj in se tudi v bodoče ne bomo spuščali v politične razprave. Kar zadeva pred kratkim objavljen članek v Demokraciji pa mislim, da je popolnoma zgrešen, pa tudi neresničen; Klub direktorjev ne namerava razpravljati z avtorjem tega izjava, ki so popolnoma pod ravni nekega podpredsednika skupščine.

Direktorji so se v preteklosti praviloma pojavljali kot predstavniki različnih gradbenih odborov pri večjih občinskih naložbah (povezovalna cesta, zdravstveni dom, knjižnica). Kaj menite o tem?

Prej je bilo to nekako razumljivo, saj so bile občinske naložbe financirane neposredno z denarjem združenega dela. Odgovornost je bila njihova, zato tudi večji nadzor. Sedaj pa bo vir financiranja proračun, zato bo nujna drugačna kontrola, verjetno s strani izvršnega sveta. Skupščina bo torej te odbore lahko v bodoče postavljala mimo direktorjev, pri čemer seveda ne želimo odklanjati kakršnekoli strokovne pomoči pri takih naložbah.

Kakšno pa je stanje v gospodarstvu občine

»Tema »gospodarjenje v občini« je seveda stalno prisotna na

naših sestankih. Znano je, da fizična proizvodnja še vedno strmo pada, likvidnost je vedno slabša in lahko bi že skoraj matematično izračunali, kdaj bo nastopil kolaps celotnega gospodarstva, če bo šlo tako naprej. Novega zaposlovanja ne bo, nasprotno, verjetno bo moralo priti še do nadaljnjega zniževanja števila zaposlenih. Zato se bojim, da bo letošnje leto čas preživetja in ne čas uspehov ali boljših rezultatov. Tudi likvidnost kamniškega gospodarstva je najslabša v zadnjih desetih letih. Večina se nas bori, da likvidnostno stanje obdržimo nekako nad blokado. Kaj pa to pomeni, najbrž ni treba razlagati.

Kako daleč je kamniško gospodarstvo na področju privatizacije?

»Smo v času, ko ravno na tem področju pričakujemo čimprej »čisto zakonodajo«. Te stvari so namreč pri nas še popolnoma nedorečene. Ker je tu še velika zmešnjava, bi težko povedal kaj več. Predvsem je še veliko nedorečenosti o takomenovanih delavskih delnicah, nekateri ustanavljajo holding organizacije in v tem smislu želijo nekako kapitalizirati in delno privatizirati podjetje, kar pa še ni pravo lastništvo. To se bo pojavilo, ko bomo imeli prave delnice. Tudi urejanje odnosov s bivšimi lastniki firm ali zemljišča, kjer danes stoji podjetje, bo treba še doreči.

Kaj pa Klub direktorjev reče, če ima zasebno firmo, na primer, tudi njegov član?

»Tudi to področje je regulirano z individualno pogodbo. Tam je načelno opredeljeno, da mora vsak direktor svoje maksimalne napore vložiti v podjetje, ki mu načeluje, vse ostalo je nesprejemljivo! Seveda pa je treba ločiti dva pojma: upravljanje z novo firmo in vlaganje kapitala v novo firmo. Načelno imam vsi pravico svobodno razpolagati s svojim kapitalom. Povsod v svetu je povsem normalno, da poslovneži sedijo tudi v upravnih odborih firm, v katerih imajo vloženi svoj kapital. Verjetno bomo šli tudi pri nas v tej smeri. Vendar, kot rečeno, zaenkrat je tudi stališče našega Kluba, da se mora direktor posvetiti izključno podjetju, kjer je zaposlen. In to je tudi prav.

ROMANA GRČAR

Problemi in težave v KS Kamnik-Center

Od zadnjih volitev v organe krajevne skupnosti aprila lani je preteklo že kar trideset let. Zanimalo nas je, s kakšnimi vprašanji se spopadajo, v KS Centru kje imajo težave, govorili smo tudi o nalogah, ki jih bo treba rešiti, zanimalo nas je tudi, če so pri svojem delu deležni podpore in pomoči, tako krajanov kakor tudi organov občinske skupščine.

Pogovarjali smo se s predsednikom 9-članskega sveta KS Kamnik – Center, Božidarjem Gjurićem.

Že na začetku pogovora nam je resignirano povedal, da krajevna skupnost nima niti najosnovnejših pogojev za delo. »To je naš delovni prostor v KS,« in pri tem pokazal na svoj potovalni kovček. »V njem imamo vso dokumentacijo, razni arhivi so pri različnih ljudeh. Lastnih prostorov nimamo, kar je pogoj za učinkovito delo. Ureditev prostorov smo kot zahtevo postavili takoj ob izvolitvi. Razen obljub ni bilo storjeno ničesar. Prav zaradi tega se je svet KS konstituiral šele v septembru, ko so se v KS začeli porajati nešteti problemi.

Primer Petkove hiše ni bil rešen v interesu krajanov. »Zahtevali smo, da trgovina v spodnjih prostorih ostane, v zgornjih prostorih pa naj uredijo prostore za bančno poslovanje. KS se je pri tožila na različne instance, dobili smo le negativne odgovore ali pa še teh ne.

Pri urejanju problemov v mestnem središču želimo biti kot KS prisotni in zahtevamo, da se za devede urejajo skladno s predpisi.

Prometna ureditev v mestnem središču, zlasti Titove in Kolodvorske ulice, je problematična. Prometna signalizacija in predpisi niso spoštovani. Svet KS je razpravljal tudi o možnosti izgradnje obvoznice skozi železniški predor. O tem tako pomembnem vprašanju bi morali sodelovati vsi dejavniki, tudi železnica. Posebna študija naj ugotovi smiselnost take odločitve in le na tej osnovi naj bi pristojni, ne brez vpliva KS, sprejeli dokončne odločitve.

Financijski položaj KS Krajevna skupnost razpolaga z minimalnimi sredstvi, kar med ostalimi tudi hromi delo. »Krajevni samoprispevek, razpisan pred leti, ni bil sprejet. Za vsak dinar temeljito premislilo, kam ga bomo vložili. Finansiranje KS bi moralo biti tudi sicer drugače urejeno. Krajevni samoprispevek naj bi se uporabljal strogo namensko za funkcionalno delovanje KS pa bi morali sredstva pridobivati iz drugih virov.

PTT vprašanja in dileme. Telefonska povezanost v tej KS je še vedno relativno slaba. To kažejo tudi prijave za nove telefonske priključke. Kar 300 novih naročnikov se je prijavilo. Težave nastajajo pri montiranju primarnega in sekundarnega voda. Nekateri krajanje nasprotujejo prekopavanju na njihovih zemljiščih, zato bo uresničitev tako zahtevne naloge kar težko izvedljivo. »Na krajevni skupnosti smo se dogovorili, da bomo tesno sodelovali s krajinami in PTT. Skušali bomo sporazumno razrešiti vse zaplete, tako, da bo mogoče rešiti skoraj vsak posamezen sporni primer. Upamo, da bo tudi PTT pri napeljavi upoštevala zapletenost priključevanja v starem mestnem jedru in izpeljala najbolj primerne rešitve.

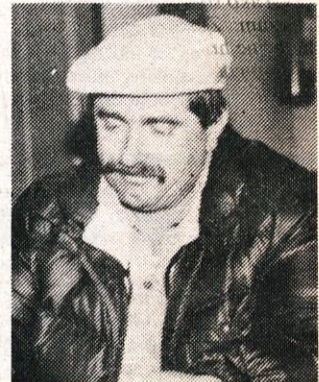
In ostali problemi in naloge. Krajevna skupnost Kamnik – Center je teritorialno sicer majhna, po številu pa se uvršča med večje KS. Značilnost je KS je tudi v tem, da poleg ostalih predelov vključuje tudi stari del mesta Kamnik, ki zahteva tudi drugačen pristop.

Obnova in rekonstrukcija posameznih hiš v mestu poteka preveč počasi. Komisija za revitalizacijo, ki jo sedaj postavljajo občinski organi, bi morala še bolj upoštevati zahteve krajanov. Posamezne rešitve bi morale teči hitreje, če naj bi bile učinkovite. Ko bo izdelana posebna študija, ki bo določala urejanje starega mestnega dela, sprejeta na občinski ravni bo polnopravno sodelovanje KS, potem naj se taka odločitev tudi v celoti upošteva.

Usklajevanje dela KS z obci-

no. »V krajevni skupnosti menimo, da bi sodelovanje med nami v KS in občino moralo biti tesnejše. Brez mnenja KS občinski organi ne bi smeli odločati o zadevah, ki zadevajo KS. Če bi bilo tako, ne bi prihajalo do zapletov pri raznih črnih gradnjah in drugih odločitvah, ki jih sprejemajo občinski upravni organi. Prav zato je prišlo do zapletov pri gradnji Piccolina in še v nekaterih drugih primerih. Če bodo odnosi na tem področju ostali nespremenjeni oziroma če občinski upravni organi ne bodo upoštevali mnenj krajevne skupnosti, potem se sploh postavljajo vprašanje smotnosti in potrebnosti obstoja KS.

Kanalizacija, vodovod, razsvetljava, ceste in ulice. Na mestnem območju so te naprave že precej izrabljene. Razmišljati bo treba o obnovi in rekonstrukcijah, saj na nekaterih predelih že

Predsednik sveta KS Božidar Gjurić.

kar kličejo po rešitvah. To velja še posebej za kanalizacijo in vodovod ter cestno obdelavo, manj pa za javno razsvetljavo, ki še kar ustreza zahtevam mesta. Po mnenju KS bi bilo potrebno izdelati kompleksno študijo in se del lotiti racionalno in pretehtano. Nikakor ne bi smeli graditi in rušiti, kot se to dogaja v mnogih primerih. Pred dokončno ureditvijo ulic in cest bi morali rešiti vodovodne in kanalizacijske probleme. Mnogokrat prihaja do nepotrebnih prekopov cest takoj po njihovi obnovi. V KS menijo, da do tega prihaja zaradi premajhne odgovornosti ali slabe strokovnosti.

Cistoča v mestu. Na številnih mestih so postavljene košare za smeti. Ni redek primer, ko je poleg praznih košar po tleh polno smeti. Še huje pa je, da so te košarice nekaterim v napoto. Ni redek primer, da so smeti stresene, košarice pa uničene. V KS se vprašujejo, komu škodijo te košare in v čem jih ovirajo, da jih uničujejo. Vprašujejo namreč tiuste neprimernosti, ki delajo škodo.

Sodelovanje med krajevnimi skupnostmi na mestnem območju. Po razdržitvi ene mestne KS na več sedanjih pred leti prihaja do raznih enkladnosti. Tako mesto, kot je Kamnik, bi med KS rabilo več usklajevanja. Ni normalno, da se nekatera vprašanja, pomembna za celo mesto, rešuje parcialno. »Prepričani smo, da bi marsikatera akcija bila bolj uspešna, z manj sredstvi, če bi se o vsem temeljiteje pogovorili. Upamo, da bomo s študijo o revitalizaciji končno, bolj načrtno in preudarno rešili veliko odprtih zadev, na katere pa krajinje že dalj časa opozarjajo in zahtevajo rešitve.

Predsednik sveta KS Božidar Gjurić poudarja, da je v svetu KS velika pripravljenost za delo, manjka le sodelovanja in vsklajevanje skupnih interesov. Le s skladnim delom in spoštovanjem pravic in dolžnosti KS bi lahko bili tudi rezultati dela ugodnejši na vseh področjih življenja.

STANE SIMŠIČ

Starši, imamo prostor pod »soncem« v Mladinskem centru

Zares ga imamo! Ponudil nam ga je novo ustanovljeni Mladinski center v Kamniku, ki bo v bodoče skrbel za prosti čas mladih Kamničanov.

Razmišljam in iščem razlage za pobudo, ki jo cenim in pozdravljam! Je mar to korak mladih k staršem, da bi se jim približali v vseh dobah odrasčanja? Je mar to »bližnjica« k razumevanju sveta mladih in odraslih in srečanje na mestu, kjer se bodo naša življenja prepletala na »nevturalnem terenu«? Doma smo namreč starši vedno le – starši, ki čez »plot« pokroviteljske skrbi ne vidimo mladostniških želja in potreb.

Kje je mesto staršev v Mladinskem centru? Vsekakor ob naši mladini takrat, ko preživlja svoj

prosti čas, ki je ves prepleten z velikimi in majhnimi vprašanji in klicaji, odvisno pač od starostnega obdobja, ki ga preživljajo. Od naše pripravljenosti bo odvisno sožitje z mladimi tudi v času in prostoru, ki ga mladi želijo živeti po svoje.

Zato sprejemimo njihovo prijazno pobudo, s katero so nam dodelili mesto v Mladinskem centru. Ne zamudimo priložnosti, ko lahko storimo korak bliže k svojim in vsem otrokom našega malega mesta, da bomo z njimi v mislih, dejanjih in zgledih tudi takrat, ko ne bodo doma.

Hkrati pa se nam ponuja imenitna priložnost za samoorganizacijo staršev v klubu, v katerem bo vsega toliko, kolikor bomo

sami pripravljeni storiti. Zato starši, ki hočete z mladimi v korak in k mladim vabljeni

Iz gospodarstva

Prodaja normalna, plačila zamujajo

Čeprav smo na eni zadnjih sej izvršnega sveta iz statističnega poročila o gospodarstvu v zadnjem kvartalu lahko izvedeli, da je Mercator – Eta na eni najvišjih stopnic po uspešnosti poslovanja, pa je gospodarska kriza zajela tudi to podjetje – ne toliko pri proizvodnji in prodaji – (ta še vedno, kljub padcu kupne moči, teče normalno) kot zaradi vedno večjih zaostankov plačil njihovih kupcev. Eta ima največje odličnikov v sosednji Hrvaški, vendar tudi slovenski grosisti niso izjeme, v Srbijo pa že tako nekaj časa prodajajo le minimalne količine.

»Naši največji kupci s plačili zamujajo tudi po mesec in pol. Prav zato tudi mi še vedno nismo plačali vsem našim dobaviteljem. Vendar pa so naše terjatve precej večje kot obveznosti. Torej, denarja ni, zato so vse naše aktivnosti usmerjene v terjatve, pa tudi v iskanje najugodnejših kompenzacij,« je povedal direktor Alojz Franc.

Proizvodnja v Eti sicer teče normalno. Trenutno delajo avar iz zmrznjene paprike za izvoz, pred tem smo že odposlali feferone, sledila bo proizvodnja kečapa. Februarja bodo za izvoz pripravljali gotova jedila.

»Do nedavnega se je poznal rahel upad prodaje naših dresin-gov, kar je razumljivo, saj je bilo pred devalvacijo uvoženo blago

na prvo prečanje staršev v ČETRTEK, 7. FEBRUARJA ob 17. URI V MALI SODNI SEJNI SOBI OBČINE KAMNIK.

Mladinski center
Kamnik
Ivana Skamen

LITTLE ENGLAND CLUB

vabi k vpisu začetnih in nadaljevalnih tečajev angleškega jezika.

Pohitite, vpis je še do 1. februarja, od 16. do 19. ure.

NOVOST: tečaji za poslovneže!
Informacije: 832-865.

ZAHVALA

Vsem, ki ste nama nudili pomoč ob elementarni nesreči, posebno pa trgovskemu podjetju Kočna, se iskreno zahvaljujemo za požrtvovalno delo in materialno pomoč. Obenem pa želiva vsem srečno in uspeha polno novo leto.

Jure in Pepca ROMŠAK, Stahovica 33

Odmevi, polemike, kritična mnenja...

Kam s smetmi

Svet KS Moste je 4. januarja 1991 sklical zbor krajanov v telovadnici OŠ Moste. Udeležili so se ga tudi najvišji predstavniki Skupščine občine Kamnik z njenim predsednikom, gospodom Maksimilijanom Lavrincem na čelu.

Zbor je še enkrat potrdil soglasno odločitev prebivalcev KS Moste, ki je bila izrečena že 30. januarja 1990 v istih prostorih, da za nobeno ceno in pod nobenimi pogoji ne bodo dovolili nadaljnjih raziskav in končno odlaganja smeti in odpadkov na enem od začrtanih možnih odlagališč v kamniški občini, imenovanem Ozka dela. To odlagališče naj bi bilo na območju KS Moste.

Ne vem, čemu je bilo treba ponovno sklicati ljudi, ko so že enkrat dovolj jasno in odločno povedali svoje stališče o odlagališču Ozka dela, vendar bi kot udeleženece obeh zborov, krajan, Slovenec, ki ljubi čist zrak, zdravo in urejeno okolje ter družinski oče, ki ga skrbi za usodo svojih štirih otrok, rad povedal nekaj ugotovitev krajanov na obeh zbiorih, ter misli, ki so se mu utrile ob tem načrtovanem neprimisljenem posegu v naravo.

Povsem jano mi je, da so smeti in odpadki pereče vprašanje, s katerim si belijo glave občinski možje. Tem niti malo ni bilo lahko obakrat v Mostah, vendar so občinski veljaki tisti, ki naj najprej upoštevajo in tudi branijo voljo ljudi. Seveda če je ta razumna. Ljudje so jih izbrali, ker jim zaupajo in tudi verjamejo, da bodo kar najbolje ukrepali, kadar gre za človeka. In zanj ter njegovo preživetje gre, kadar vprašanje nanese, kam s kuhinjskimi, industrijskimi, jedrskimi in drugimi odpadki. Nekam je treba z njimi. To je vsakomur jasno. Hitro pa je razumnemu človeku tudi jasno, da ne kamorkoli, oziroma ne tja, kamor zdrava pamet nasprotuje. Če zaenkrat še nismo tako visoko omikani, da bi znali sami kar najbolje ukrepati s smetmi ter jih bili sposobni predelati v energetski vir, strupene snovi pa nevtralizirati, je treba najti najbolj razumno rešitev, dokler kaj boljšega ne kaže. To rešitev so tudi svetovali prebivalci KS Moste in drugih KS, ki bi bile neposredno prizadete ob odlagališču odpadkov Ozka dela. Dozorela je v njihovih glavah, je sad preteklih izkušenj in obenem tudi plod strokovnih posvetov.

Tako so govorili udeleženci obeh zborov, tako jim je veleval zdrav razum: Zakaj s smetmi na ravnino, ko je velika večina kamniške občine hribovite in je zanje toliko drugih primernejših krajev? Ali res ni mogoče najti neke grupe, kamor bi jih odvažali? Čemu sekati zdrav gozd, da bi smeti vozili na kraj, ki je po ugotovitvah izkušenih in pametnih ljudi neprimeren za odlaganje smeti? Ali so se predvideni izvajalci strokovnih del (Smelt in inštitut Jožef Štefan) prej posvetovali z upravo letališča Brnik, če je sploh dovoljeno v takšni bližini in pod zračnim koridorjem, v katerem pristajajo in vzletavajo letala največjega slovenskega letališča, urejati odlagališče smeti in odpadkov velikanskih razsežnosti (800 metrov x 200 metrov x 30 metrov)? Ali so dobili ustrezno dovoljenje republiških oblasti za promet? Kaj pa slovenska lovška zveza, slovensko gozdno gospodarstvo? Bosta ti molčali in dovolili sekati zdrav gozd, »naša pljuča«, kjer je tudi obilo divjadi? Kaj bodo rekli osrednji slovenski organi za kmetijstvo, saj je v Mostah sedež kmetijskega inštituta, ki se posveča pridelovanju semenskega krompirja in si zemljišča v bližini Most ni kar naključno izbral kot najbolj primerna za pridelovanje takšnega krompirja? Semenski krompir pa mora biti zdrav, zato ga je treba pridelovati na zemljiščih, kjer je izključena ali vsaj močno zmanjšana verjetnost kakršnekoli okužbe.

»Območje Ozkih del je blaga kotanja velikih razsežnosti. Če tla ne bi bila propustna, bi v tej kotanji gotovo nastalo jezero. Voda torej nujno izginja v tla, s sabo pa odnaša zemeljski material.« To je na kraju samem ugotovil dr. Marko Žerovnik, ki je zemljišče strokovno pregledal.

Moste – prometno vozlišče

Moste so že brez kakršnegakoli odlagališča odpadkov v bližini pravo prometno vozlišče. Hudo obremenjenost cest in mostov naj bi sedaj še povečala vozila z odpadki. Ti se ne bi stekali le iz kamniške občine, ampak tudi iz domžalske. Kot da kamniška občina nima že zadosti glavobolov, kam z lastnimi smetmi! Govora pa je bilo še o možnih odpadkih iz drugih, bližnjih občin.

Kamnik je občina z izredno lepim okoljem, ki kar kliče k nadaljnjemu razvoju turizma. To je prav gotovo občina velikih turističnih možnosti, čeprav zaenkrat še ne tudi zmogljivosti. In neke ob robu tega tako lepega konca Slovenije bi se kopicil velikanski kup smeti, bolj ali manj urejenega odlagališča, nad katerim bi se vzpenjala v nebo in pristala letala iz vseh koncev sveta. Za marsikaterega potnika, ki bi slučajno pokukal skozi okno letala, bi bil prvi stik z demokratično državo Slovenijo pogled na ogromen kup smeti kar nekaj rodov na desetisoče Slovencev. Tuji znajo bolj ali manj spretno skrivati svojo »sramoto«, Slovenci pa bi jo javno razkazovali.

Lepo bi bilo verjeti predstavnikom Smelta, da bo to odlagališče smeti povsem varno, sodobno urejeno, higiensko neoporečno. Koliko ljudi je slepo verjelo »paradnemu konu slovenske industrije« Elanu, danes pa si pulijo lase zaradi svoje neprimisljenosti. Kaj bi bilo, če bi se nekega dne tu močno stresla tla, ker je to izrazilo potresno področje (»vodiška prelomnica«), če bi prišlo do zemeljskih vdorin, do kakšne druge nepredvidljive tragedije? Pred njimi pa se je treba, kolikor je mogoče, zavarovati, če se že izogniti ne moremo. Narava si piše svoje zakone, ljudje pa svoje. Naša nespametna ravnanja se nam že maščujejo.

O večjih ali manjših sramotnih odlagališčih strupenih snovi po Sloveniji, ki so povzročila veliko škodo, smo lahko veliko brali v slovenskem tisku, hkrati pa tudi o strahu ljudi, ki živijo v neposredni bližini. Verjeti je eno, toda žalostna dejstva govorijo drugače. In končno je najbolj oškodovan človek, krona stvarstva, če se nam ne smilijo več živali in prizadete rastline. Vse stvarstvo pa je zaradi človeka, njemu v korist, mar ne?

Tudi učenci se bojijo

O svoji veliki zaskrbljenosti niso govorili le krajan na občnem zboru, ampak so svoje povedali tudi učenci OŠ Komenda-Moste. Strah jih je pomanjkljivo urejenega prometnega vozlišča v Mostah. Tudi zelo nevaren cestni del pri »Vodetu« v Komendi še vedno čaka pametno, zlasti pa čim hitrejšo rešitev. Moste so že sedaj prenatrpane z vozili. Učenci se skupaj z učitelji sprašujejo, kako dolgo bodo še morali obiskovati pouk v dotrajani, higiensko oporečni in prestorsko prenatrpani šoli v Mostah. Baje je to trenutno najslabše urejena šola na Kamniškem. Zlejšo si novih, prostornih in zdravih šolskih prostorov, vendar so doslej naleteli le na gluha ušesa oziroma se stvari ne odvijajo njim v prid.

Kdor se je kdaj odpravil v suhadolske gozdove po borovnice in druge gozdne sadeže, dobro ve, kaj vse ti gozdovi nudijo človeku. Tu si želiš iskal le potrebne oddihe, ampak si je lahko habral obilo zdravih gozdnih sadežev. Ali bomo pustili, da bo na stotine ljudi nabiralo okužene sadeže, ali vsaj sadeže dvomljive vrednosti?

Odlagališče bi bilo tako blizu bivališčem ljudi, da te kar zazebe. Res so bila tudi mnoga druga odlagališča doslej na povsem neprimernih krajih, in ljudje verjetno že nosijo v sebi žalostne posledice njihove bližine ali drugih strupenih snovi, vendar je prav, da začnemo končno razumneje gledati na stvari in svet okrog sebe in delati sebi v prid, ne pa v nasprotje. Čeprav bo to verjetno veliko več stalo in bo teže najti ustrezno rešitev.

Prebivalci KS Moste že leta poslušamo brnenje letal, na nas se zgrinjajo njih izpušni plini. Lani je številne hiše, zlasti pa travnike, preplavila deroča Pšata. Zato se upravičeno zgražamo in trepetamo, da bi sedaj morali dobiti še Damoklejev meč nad glavo – velikansko odlagališče smeti in drugih odpadkov.

Na zgoraj omenjena vprašanja in ugotovitve, strahove in bojzani, nisem jaz sam, pa tudi ne drugi udeleženci obeh zborov krajanov v Mostah (30. januarja 1990 in 4. januarja 1991), dobili zadovoljivega odgovora od pristojnih občinskih mož in predstavnika Smelta, dr. Ivanca. Delno rešitev in odgovor pa sem dobil od gospoda inž. Jožeta Kočarja st. iz Most, ki nas je vse navzoče povabil, naj začnemo bolj kulturno ravnati s smetmi. Strinjamo se z njim. Če bomo tako ukrepali, ne bodo gozdovi polni razne navlake, prav tako pa tudi ne Pšata, v kateri smo se nekdaj kopali, danes pa je skoraj usmrjena greznica. Že zdavnaj bi bil čas, da bi začeli razvrščati odpadke. Marsikaj bi lahko pokurili v domačih pečeh, nekaj bi šlo na kompostni kup, steklo v posebne posode in v predelavo, itd. Če bomo tako delali, bomo precej zmanjšali glavobol občinskim možem, ki skrbijo za ureditev okolja in druge pereče zadeve, sebi pa olepsali svet in si zagotovili bolj zdravo in čisto okolje.

Kaj lahko naredimo sami?

Kam torej s smetmi, nujnim zlom civilizacije? Zavedam se, da to nikakor ni lahko vprašanje in da je težko najti zadovoljiv odgovor. Najprej moramo sami poskrbeti, da bo tistega, kar bo šlo v smetnjake, čim manj. Prav pa bi bilo, da imamo tudi na vasi možnost, da bomo lahko v posebne zbiralnike odlagali brezbarvno in barvno steklovino, kovinske predmete, neuporabne stroje, pošiljali nazaj tovarnam na nevtralizacijo strupene snovi, ne pa v bližnji gozd z njimi. Marsikaj odpadnega bi se verjetno dalo predelati in ustrezno urejene in opremljene tovarne bi lahko proizvajale dodatno energijo, pa še ljudje bi dobili nova delovna mesta.

Prav bi bilo, če bi sanitarne in druge službe večkrat objavile navodila, kako ravnati z odpadki, da bi bolj odgovorno vedenje in ravnanje prišlo v zavest ljudi. Dokler pa ne bo boljše rešitve, in ker imajo kamniški občinski možje poleg odvoza smeti in njihovega odlaganja še veliko drugih »perečih zadev«, jim krajan KS Moste želimo, da bi našli ustrežnejšo rešitev kot pa so Ozka dela. V naši KS pa naj najprej poskrbijo, da bodo urejene tiste stvari, na katere čakamo že vrsto let. V prvi vrsti so to ustrezni šolski prostori, saj so sedanji sramota šoli in kraju in dajejo vtis, da so »za Moste pač dobri«.

Kako je »dražiti« upravičeno nezadovoljne krajanje, pa so možje z občine in dr. Ivanc iz Smelta sami najbolje občutili na svoji koži. Mar ni dovolj, da imamo že kamen spotike – polno jamo odpadkov med Križem in Mostami – ki jo je napolnila kdovekateri neprimisljena glava? In to na propustnem Drnovskem polju. Ali se je ta glava vprašala, kaj bo z onesnaženjem podtalnice. Je ta zavarovana?

Naj bo to pisanje, ki odslikava predloge, ugotovitve in želje prebivalcev KS Moste, še eno trkanje več na vest odgovornih občinskih mož ter naših predstavnikov v KS Moste, da bodo temeljito pretehtali svoje odločitve in zares upoštevali voljo krajanov. Ta pa v sedanjih demokratičnih časih tudi nekaj velja in pomeni, mar ne?

v imenu prebivalcev KS Moste
Jože Pavlič

Uničevanje zelenice, okolice šol in bivšega Zdravstvenega doma

INSPEKCIJSKI SLUŽBI OBČINE KAMNIK

KAMNIŠKI OBČAN

CAVT IMPULS

Tovarna ETA

Graditelj KAMNIK

Nevestnim in lenim voznikom

Zeleni Kamnika

Bližnji prebivalci navedene okolice pozivamo navedene naslove, da po svoji dolžnosti in vesti ravnajo drugače, kot so to počeli do sedaj, ko so skoraj uničili zelenico in okolico med obema šolama in starim zdravstvenim domom.

Bližnji stanovalci se zgražamo nad metanjem denarja ob predelavi lepega starega zdravstvenega doma v nam tujo zunanjo obliko zgradbe, ki spominja na arabsko cerkveno izumetničenost, ne pa krajnsko zgradbo. Očitno smo občinarjem dali preveč denarja, da se lahko tako le izživljajo s pomočjo neodgovornih arhitektov. Da o delu in početju izvajalcev Graditelja niti ne govorimo, saj so veselo počivali in hranili moči za popoldanska privatna dela. Če to že ni zameriti tem delavcem, pa je skrajno malomaren odnos njihovih vodij, ki za seboj niso počistili okolice delovišča, od embalaže prehrane do blata, ki so ga sprali k sosedu. Vabimo direktorja Graditelja, da to počisti s svojimi vodji! Sosednjo zelenico med šolama složno uničujejo:

tovornjaki, ki natovarjajo v ETI in parkirajo na njej in celo noč s prižganimi vozili, odpadki in hrupom motijo okolico,

vozila Graditelja, ki so vozila po bližnji celo material prek zelenice,

leni in nevestni starši otrok, ki jih prek zelenice vozijo do praga šole.

Zato pozivamo naslove za javno in dejansko ukrepanje in postavitve prometnega znaka.

Okoliški prebivalci

Podpisi so pri M. Steletu, Kajuhoa pot 10, 61240 Kamnik

Spoštovani g. ravnatelj

Globoko smo razočarani nad vašim odnosom in skrbjo za okolje. Že nekaj mesecev spremljamo okolico vaše šole in se sprašujemo, ali je res mogoče, da ima tako malomaren odnos do svoje delovne okolice človek, ki ima na skrbi vzgojo mladih, ki naj bi imeli čut in skrb do svoje okolice in narave.

Upamo, da pri vas doma ne mečete odpadkov kar skozi okno pred stanovanjem in na bližnjo trato. Zakaj pa to dovolite svojim učencem? Ali res ne vidite več kot svoje pisarne in sestankov, gluhi pa ste za vse, kar se dogaja okoli vas.

Menimo, da je sramota za vas in vaše učitelje na šoli, da imate lahko svinjarijo okoli vaše šole.

Ali res ne vidite dlje kot seže vaša stara ideologija in naravni primitivizem do okolja?!

Če je tako, potem takoj odstopite, ker nise sposobni vzgajati mladega človeka v sodobnem duhu in zavesti do okolice.

Če vi ne vidite in ne znate ukrepati, vam svetujemo, da si s skupino

vaših učencev vsak dan ogledate in počistite vašo okolico. Pa vsak dan z drugo skupino, da bodo vsi prišli na vrsto. Morda pa stopite še pod vaše stanovanje?

To naše sporočilo smo poslali tudi vašim nadrejenim in v javnost.

Okoliški občani, ki težko gledajo svinjarijo okoli vaše šole

★

Okoliški občani, ki težko gledajo svinjarijo okoli naše šole, so dopis, ki je naslovljen na spoštovanega g. ravnatelja, izobesili na vhodnih vratih naše šole.

Ne glede na to, da z anonimnimi osebami ni mogoče imeti pravega dialoga, prosimo za objavo vsebine iz naslednjih razlogov:

1. Menimo, da je skrb za čisto in zdravo okolje izjemnega pomena pri vzgoji mladih. Ne razumemo pa posameznikov, ki svojo skrb izražajo anonimno.

2. Učitelji naše šole so zelo razočarani nad vsebino omenjenega prispevka, ker vrsto let sodelujejo skupaj z učenci v vseh akcijah za očiščenje ne le okolice šole, temveč tudi širšega območja v KS. Po vsej verjetnosti so pospravili »svinjarijo« v okolici stanovanjskih prostorov zaskrbljenih anonimnih občanov.

O sposobnostih ravnatelja so že vrsto let na demokratičen način razpravljali in odločali o imenovanju predstavniki staršev, družbene skupnosti, delavcev šole in Zavoda Republike Slovenije za šolstvo.

Nihče, razen vas, okoliških občanov, ni ugotovil mojega »naravnega primitivizma do okolja«, niti ne tega, da ne vidim dlje kot seže moja »stara ideologija«.

3. Zagotavljam vam, spoštovani okoliški občani, da sem kot ravnatelj šole zelo aktivno sodeloval pri vseh akcijah v KS, občini, od mesta Kamnik do najbolj oddaljene šole v KS Motnik.

Zato pogledajte kdaj pa kdaj tudi na ta območja, preden se odločite za sodbu o odnosu ravnatelja in učiteljev do vzgoje mladih.

4. Spoštovani okoliški občani!

Ne verjamem, da predstavljate večino temveč, da gre za posameznike in pa kvečjemu za skupinico dolgočasnežev, ki bi radi zviška ocenjevali in poniževali učitelje, učence in ravnatelja. Nimate niti poguma, da se javnosti predstavite, kot se spodobi za ljudi v demokratični družbi.

Pravite, da ste sporočilo poslali našim nadrejenim in v javnost. Ker vam ne verjame, sem se odločil, da to storim sam.

5. Vprašam vas, spoštovani okoliški občani, koliko, kaj in kdaj ste storili za centralno šolo in njene podružnice?

6. Naši učitelji, skupaj z ravnateljem, so vzgojili vrsto mladih generacij v času svojega dela na pedagoškem področju, zato prisluhnimo tudi njihovim mnenjem.

7. Gibanju Zelenih v Kamniku obljubljam, da se bomo vključevali v akcije očiščevanja okolja, ko bodo za to ugodne vremenske razmere. Prav tako bomo sodelovali pri realizaciji zastavljenih nalog tudi na drugih področjih.

8. Spoštovani okoliški občani!

Ker vaš dopis časovno sovpada z neljubimi dogodki na naši šoli v času novoletnih praznikov (vlom v šolsko stavbo, požar v prostorih šole, nekatere anonimne grožnje našim delavcem), menimo, da imamo v naši okolici zares posameznike, ki so »sposobni« organizirati akcije z zelo katastrofalnimi učinki in posledicami. Upamo, da bo naš odgovor pripomogel k boljšemu obveščanju naših občanov, kot so to želele anonimne osebe ali skupinica oseb.

ravnatelj OŠ Tomo Brejc,

Vuko Cmiljanič

industrijsko podjetje

alprem

kamnik 61240

usnjarska cesta 9

IP Alprem Kamnik, Usnjarska c. 9, 61240 Kamnik

razpisuje
javno licitacijo osnovnih sredstev,
 ki bo 15. 2. 1991 ob 11. uri v prostorih IP Alprem Kamnik, Usnjarska c. 9, telefon št.: (061) 811-511.

1. Hidravlični upogibni stroj »jelšingrad« delovne dolžine 3 m – tip hapa 80 – 30, letnik 1979	230.000,00 din
2. gradbeni dvizni oder tip FH 1600 – leto izdelave 1980, delovna višina 60 m	120.000,00 din
3. ekscentrični upogibni stroj, delovna dolžina 3 m – tip AP 50	80.000,00 din
4. stružnica prvomajska – tip – TS 3 leto izdelave 1955, delovna dolžina 1000 mm	70.000,00 din
5. rezkalni stroj »prvomajska« tip ALG 100, leto izdelave 1964	60.000,00 din
6. ročni krivilni stroj »jelšingrad«, letnik 1962, delovna dolžina 2 m	15.000,00 din
7. stroj za krožno zvijanje profilov mio standard – tip SSP – 70	30.000,00 din
8. krožna nihalna žaga za les in aluminij adigge LL 90	10.000,00 din
9. dvokoltni brusilni stroj za rotacijsko paličasto brušenje TIP KCN-25, leto izd. 1962 (brez črpalke za hl. tekočino).	20.000,00 din
10. točkovni varilni aparat elektroda Zagreb TIP TA – 20	5.000,00 din
11. stroj za mešanje lepil plateco	4.000,00 din
12. kleparski krivilni stroj 1 m	
Jelšingrad Banjaluka	4.000,00 din
13. elektro motorji (angleške proizvodnje – 2 kosa) KW 11 – obrati 1440	3.500,00 din
14. stružni polavtomat kart Budimpešta, leto izdelave 1962, brez menjalnika	3.000,00 din
15. električni pisalni stroj olympia CP 1210	3.500,00 din
16. Rade Končar (elektro motor) KW 4,2 – 380 V	1.500,00 din
17. pisalni stroj olympia	1.000,00 din
18. kaloriferji 1 1/2" Klima Celje – brez motorjev	500,00 din

Licitacija bo 15. 2. 1991 ob 11. uri v prostorih IP Alprem Kamnik, Usnjarska c. 9.
 Ogled strojev je na dan licitacije od 8. do 9.30. Varščino v višini 10% od izklicne cene bodo udeleženci lahko vplačali do 10.30. Nakup bo potekal po sistemu videno – kupljeno, zato kasnejših reklamacij ne bomo upoštevali. Če kupec odstopi, nima pravice do povračila varščine. V prodajni ceni ni vključen prometni davek. Sodelujejo lahko vse polnoletne fizične osebe, ki v predpisanem roku vplačajo varščino in pravne osebe, ki predložijo pooblastilo ter barirane čke. Kupnino in pripadajoči prometni davek je treba vplačati v 8 dneh po licitaciji na žiro račun, ki bo naveden na predračunu. Kupljeno blago lahko prevzamete le na podlagi dokazila o vplačilu od 18. 2. – 22. 2. 1991 od 10. do 12. ure.

Likovne razstave v Veroniki

Tudi v letu, ki je za nami, smo bili priče pestri razstavnih dejavnosti v razstavišču Veronika, v organizaciji kamniške ZKO. Če napravimo kratek povzetek lanskoletnega likovnega dogajanja, vidimo, da je bilo postavljeno deset razstav s spremljajočimi kulturnimi dogodki ob otvoritvah (koncerti, recitali ipd). Razstavljali so bili amaterji in profesionalci, celo vrhunski likovni ustvarjalci, pa tudi splošna kvaliteta raven predstavljanih del je bila zadovoljiva. Predstavljenih je bilo celo nekaj trenutno najkvalitetnejših likovnih ustvarjalcev (Slana, Čuber, Butina).

V januarju sta razstavljala zakonca **Rok Zelenko** in **Lea Bernetič-Zelenko**. Rok oljne figurativne slike, ki sem jih poimenoval »scenografija teatra, ki se mu pravi življenje«, Lea pa svojo značilno keramiko: poslikane krožnike, stožce, broške, obeške, miniaturo. Nova razstavna sezona se je začela z razstavo do-

mačina **Poldeta Miheliča**. Razstavil je svoje značilne »vertikalne« slike, ki po svoji ikonografiji iz »sveta naivnih« pravzaprav izstopajo in nam ohranjajo izginuli svet naše podeželske polpreteklosti z značilnimi miljeji, motivi folklorne in ljudskih običajev, z rahlo karikiranim in ironičnim pridihom. V marcu je bila že tradicionalna fotografska razstava foto-kiro kluba **Mavrica** iz Radomelj. Ob tej priložnosti je bil tudi prikaz diapozitivov in podelitev priznanj uspešnim fotoamaterjem iz osemnajstih klubov iz vse Slovenije. V sodelovanju z galerijo Balantič je ZKO pripravila aprilska razstavo akarelov in olj znanega slovenskega slikarja **Franceta Slane**. Slana je eden izmed najpomembnejših slovenskih akvarelistov, ki je za svoja dela prejel številna priznanja zunaj naših meja. Ob najrazličnejših poskusih v slikarstvu je še vedno ostal najbolj zvest – krajini. Maja so razstavljali mladi li-

kovniki, najmlajši člani Likovnega društva Kamnik, kar je bila prijetna likovna osvežitev. Poleti je bil predstavljen eden izmed najbolj zanimivih slovenskih ustvarjalcev mlajše generacije, akademski slikar in grafik **Rajko Čuber**. V svojih abstraktnih, barvno izredno harmoničnih, izčiščenih in sugestivnih kompozicijah ustvarja dela, ki bi jih lahko poimenovali kar »hvalnica slikarstvu«. Na povabilo Kamničanov se je septembra predstavila likovna skupina **Artig creativ** iz nemškega mesta Ennigerloh, ki pa nas je žal, razen z nekaj izjemami, zaradi slabe likovne kulture, rahlo razočarala. Akademski slikar in restavratorev ter konzervator **Marko Butina**, ki pripada srednji generaciji, se je predstavil v jesenskem terminu. Njegovo figuralno slikarstvo je ponazoritev iskanja človekove identitete v svetu nasilja vizualnih informacij. Konec novembra, ob 70-letnici rojstva pesnika **Franceta Ba-**

lantiča se je na temo njegovih pesmi predstavil slikar, kipar in grafik **Peter Jovanovič**, svojim subtilnimi, simboličnimi perorisami. Razstavna sezona se je zaključila v decembru z mlado slikarko **Andrejo Peklari**; razstavila je svoje slike in grafike, ki izhajajo iz konkretnega, figurativnega, a se postopoma približujejo abstrakciji.

Sočasno so likovne razstave potekale tudi v kavarni Veronika, omenimo le nekaj razstavljalcev: **Marko Trobešek**, **Alojz Berlec**, **Mojca Vilar**, **Ida Rebuta**, **Vili Kordež** in **Greta Boltar**.

Ob pregledu likovnih dogajanj v »osrednjem kamniškem likovnem hramu« naj se še spomnimo, da smo v preteklem letu, žal, izgubili dva pomembna kamniška likovna ustvarjalca. Na kamniških Žalah smo se julija poslovili od kiparja in restavratorko **Janeza Klemenca** novembra pa od slikarja in literata **Aladina Lanca**.

DUŠAN LIPOVEC

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ KAMNIK

VABIMO VAS...

Torek, 5. februarja 1991 ob 17. uri

Dvorana Veronika, Kamnik
BESEDNE IGRARIJE – BESEDOVANJE O ŠEMAH
– mesečna TORKOVA srečanja otrok od 4. do 10. leta starosti (srečanje zaradi pusta prestavljeno na prvi torek v mesecu).

Sreda, 6. februarja 1991 ob 16. uri

Razstavišče Veronika, Kamnik
OTVORITEV RAZSTAVE »OBNOVA HISTORIČNIH ORGEL IZ CERKVE SV. PRIMOŽA«. Ob otvoritvi bo promocija kasete in laserske plošče z glasbo posneto na primorskih orglah. Po razstavi pa bo na obnovljenih orglah v farni cerkvi na Šutni koncertiral prof. Milko BIZJAK.

Petek, 8. februarja 1991 ob 19. uri

Avla SENŠ Rudolfa Maistra
XII. REVILJA PEVSKIH ZBOROV OBČINE KAMNIK
Osrednja občinska prireditev v počastitev slovenskega kulturnega praznika, na kateri bo nastopilo devet odraslih pevskih zborov.

Torek, 19. februarja 1991 ob 17. uri

Dvorana Veronika, Kamnik
ČUDOVITI SVET GLASBIL – BALET – mesečna TORKOVA srečanja otrok od 4. do 10. leta starosti!
VABLJENI!

Slike in grafike Andreje Peklari

V razstavišču Veronika v Kamniku je v decembru in januarju razstavljala slike in grafike mlada akademska slikarka **Andreja Peklari**, ki se je solala na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost.

Subjektivno duševno stanje, ki ga v gledalcu vzbudi realistična/naturalistična/slika, je popolnoma drugačno od tistega, ki ga vzbudi abstraktna – nepredmetna. Abstraktna podoba daje veliko večjo možnost in svobodo subjektivnih predstav in asociacij. Abstraktna slika ne predstavlja /nekaj/, ampak se predstavlja!

Če označimo slikarstvo Andreje Peklari kot nepredmetno/konkretno, abstraktno, je to nujno mišljeno aposteriorno. Zdi se, da izhaja večina njenega slikarskega izkustva iz konkretnih mimetičnih izkušenj, znanj in zaznavanj. Del razstavljenega gradiva, nje no /še/ povsem figurativno slikarstvo, nas o tem prepričuje. To so oljne slike moških figur /modelov/, slikarsko rešene v čistih ploskvah modrih in zelenih tonov, z občutkom za barvno prefinjenost. Tudi slika, pravzaprav dipth, ateljejskega interiera, je zgovorna v svojih poenostavitvah in barvno ubranjenih rešitvah, v paleti žlahtnih sivin. V »abstraktnih« slikah Andreje Peklari oble

forme in vertikale, kot nosilci racionalno pretehtanih »barvitih sivin«, plastijo sliko in ustvarjajo navidezno prostorskost. Modri, rdeči ali rumeni pravokotniški liki, kot akcenti v kompozicijah /reminiscenca na Mondriana!?, še bolj pa igra naključij barv, ki se cedijo po platnu, kažejo na vse večje eksperimentiranje v smislu odmika od mimesisa. Ravno v abstraktnem slikarstvu pa v večini primerov ne gre za eksperiment, ki naj bi odkrival, ampak zadostuje njegov izid. Kljub vsemu pa v celotnem ustroju slik Andreje Peklari, v pomenskih elementih, lebdečih v neznanem, še vedno slutimo možnost delno prepoznavnega.

V slikarkinih litografijah, v črno-beli in barvni izvedbi, še prepoznavamo predmetni svet kot tihožitja, ki pa težijo k vse večji redukciji in poenostavitvam. To likovno eksperimentiranje je problematika, ki se ozko veže na nieno slikarstvo.

Omenimo še, da je imel ob otvoritvi razstave koncert naš znan in mednarodno uveljavljeni pianist Igor Dekleva. Interpretiral je preludije Kabalevskega, Debussyja, Gershwinja in tri svoje, in navdušil, žal ne preveč številno občinstvo.

DUŠAN LIPOVEC

Naši (ne?) kulturi za god

Znameniti Vrbljan, davno mrtvi Pesnik, ki smo mu skozi rojstno vas začrtali avtocesto, da po njej – čeprav z očitno zamudo – dospemo v Evropo, te dni, po tradiciji, spet oživlja: da vzdrami literarni in zgodovinski spomin, potka na našo narodno zavest, da se grenko poroga našemu zapletništvu, artistično predstavi nekaj preživelih pesniških oblik, se nostalgijo poslovili od svoje in naše mladosti, ovenča z razboleno izpovedjo ideal in vzor, nedosegljivo Julijo, resignirano po toži nad nesrečo svoje in obče pevec usode in spet leže v svoj zaraščeni gaj v gorenski prestolnici.

In ko bo s Parnasa pesniškega spomina spet za leto dni sestopil v svoj hladni kranjski poslednji dom, nam bo pri srcih vendarle vsaj za stopinjo topleje: nismo ga pozabili! Namenili, še več, posvetili smo mu, z njim pa celotni slovenski kulturi, cel dan, imeli smo Praznik – in vsak sam si je kriv, kdor ga ni, tega dneva, kulturno čim bolj izkoristil.

Sicer pa, s kulturo naj bosta prežeta leto in dan, smo si rekli nekoč, ko smo še verjeli v te vrste prestiža. Pa se odpravimo po njeni sledi v čas, ki se je z minulim letom iztekel, čas, ki ga je – kljub ukinitvi občinske kulturne skupnosti – kamniška kultura vendarle preživela. In ne le to, ampak je tudi v novi obliki organiziranosti vsaj poskušala slediti zahtevam svojega žlahtnega poslanstva.

Kako uspešno, seveda posamezniki presojo različno; odvisno

pač od tega, kakšne so (bile) naše želje in pričakovanja. Če sploh.

Za mnoge kulture ni bilo veliko. Ker jih pot ni pripeljala do muzeja Zaprice k oživilnim slikam kamniških fotografov Aparnikov. Ker niso čutili potrebe po izposoji dobre knjige in so se sicer v mizernih pogojih delujoči kamniški knjižnici raje na daleč ognili. Ker da obnovljen baročni oltar v cerkvi sv. Petra v Komendi itak predstavlja vrednoto le redkim, v mračno preteklost zazrtim čudakom. Ni bilo kulture, ker je v dvorani, poznani kot Kino Dom, kinematografska dejavnost neslavno umrla. Ker ni bilo rock koncertov. Ker da se obnova Malega gradu nikamor ne premakne. Ker da gradnja nove kamniške knjižnice pomeni le brezvestno razmetavanje dragocenega družbenega denarja. Ker ni bilo več realsocialističnih ritualov, kjer bi nekateri imeli edino priložnost, da bi se srečali s svojo kulturo...

Mnogi so v kulturi, če že, prej in raje kot dobre, videli njene slabe strani. Pomanjkljivosti in težave. In rekli temu preprosto: nekultura. Mali grad. Petkova hiša. Spomeniki za zaslužnim na kamniških Žalah. Vsako uro sveže ponečedena ulica pred vhodom v Maleševo Galerijo. Zabavnaški hrup namesto kulturnih prireditev. In tako naprej.

Sem in tja pa se je primerilo tudi, da s(m)o vsaj nekateri kulturno življenje v občini Kamnik ne samo zaznali, ampak tudi sprejeli in ga vtkali v svoje življenje: nad dvajset koncertov pevcev, godbe, vokalnih

in instrumentalnih sestavov, solistov, domačih in tujih ansamblov, desetine gledaliških predstav, 12 likovnih razstav s spremljajočimi glasbenimi programi, folklorni festival s strokovno predstavitev vseh doslej raziskanih narodnih noš na Slovenskem... Prireditve vseh vrst in zvrsti, koncerte, razstave, predstave, srečanja, revije; predstavitve kulturnega snovanja in postavljanje amaterskih, ljubiteljskih in profesionalnih izpričevalcev vrednot, ki jih znajo spet drugi zelo upreproščeno zreducirati na pojem »naše uboge kulture«. Kultura je vendar nekaj čisto drugega...

Nejevernežem in omalovaževalcem kljubujmo naprej! Smemo šteti za pomemben kulturni dogodek gostovanje oz. predstavitev likovne skupine Artig Creativ iz zahodnonemškega mesta Ennigerloh, ki nas je obiskala (in bila z našim gostiteljstvom, zaradi »specifičnih materialnih razmer, ki se seveda odražajo tudi v kulturi,« omejenim le na prijazen človeški odnos in vljudo pozornost, tako zadovoljna, da je šel glas o gostoljubnem Kamniku in Sloveniji z njimi v svet, hkrati pa so stanovske kolege in ostale gostiteljice že uradno povabili na gostovanje v Nemčijo); je uspeh naše kulture vsaj Srebrna plaketa mesta Maribor, ki si jo je na tekmovalstvu Naša pesem prisluzil naš Mešani pevski zbor Cantemus, in si s tem, med drugim, prisluzil udeležbo na mednarodnem glasbenem festivalu Eurotreff v Rastattu v Nemčiji? Je lahko naša dika in ponos, da je bil

prav glasbeni trio Kamniški koledniki izbran za reprezentativno gostovanje med rojaki v Argentini, Braziliji in Urugvaju, kulturno poslanstvo, ki ga je organizirala in finansirala slovenska vlada? Je lahko...

...pomemben korak naprej v kulturnem življenju tudi skrb za prireditve doslej – vsaj s strani institucij – prezrtega »trivialnega« žanra; prireditve Veselo v Kamniku, Srečanje s Slovenci po svetu, koncert večno zelenih melodij, Novoletni koncert s plesom... Ali moremo prezreti kulturno dejavnost dveh na novo odprtih zasebnih prodajno-razstavnih likovnih galerij? In to, da notranjost naše mestne kavarne zaljšajo vse pogostejše razstave likovnih del ljubiteljskih ustvarjalcev... da je, naposled, naš občinski časopis dobil stalno rubriko, v kateri nas je vabil na kulturne prireditve?

Pa spet nemir: kakšna je kulturna raven našega (političnega) obnašanja in komuniciranja? Kultura medsebojnih odnosov?

Je znamenje naše nove kulture vsaj to, da (ne)znani koraki ne tepajo več drobnih lučic spomina na gomilah žrtve v skrivnostnih gozdovih Kopsič?

Sicer pa, kaj bi! Razglasili smo Zdravljico za svojo novo himno in s tem Prešerna še bolj utrdili na tronu. In kulturi je – v teh ubožnih časih – kar lepo zadoščeno. Bog z njo – ne res?

TONE FTIČAR

Slovo od Srečka Rota

V četrtek, 10. januarja, smo se na kamniških Žalah poslovili od Srečka Rota, nekdanjega direktorja Zavoda za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku. Vsa povojna leta se je posvetil vzgojno pedagoškemu delu z invalidnimi otroki in mladine, poznamo pa ga tudi kot zelo marljivega in prizadevnega družbenega delavca. Srečevali smo ga na številnih strokovnih, političnih in društvenih področjih, kot človeka, ki se je vedno zavzemal za napredek, resnico in objektivnost.

Svoje delo je opravljal odgovorno in bil vse svoje življenje zvest svojemu prepričanju. Bil je v vrstah NOB in se goreče zavzemal za osvoboditev domovine. Kot partizan in aktivist je sodeloval pri preoblikovanju družbenih odnosov. Okolica ga je spoštovala in cenila. Tudi po upokojitvi ni miroval. Aktivno se je vključil v delo v krajevni skupnosti in z marsikaterim predlogom pomagal pri reševanju konkretnih vprašanj.

Na Žalah so se od njega poslovili njegovi prijatelji, znanci in vsi, ki so ga cenili in spoštovali.

Branko Božič, predsednik stranke prenoviteljev občine Kamnik, se je od njega poslovil v imenu stranke in v imenu občinskega odbora ZZB NOV Kamnik.

V imenu gojencev Zavoda za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku, pa se je od umrlega Srečka Rota poslovil nekdanji gojenec zavoda Branko Rupnik, ki se je tu izučil urarske stroke, sedaj pa živi na Mozirskem. Njegove poslovilne besede, polne bolečine zaradi težke izgube in hvalečnosti za opravljeno delo, objavljamo v celoti.

V imenu gojencev starejše generacije naj bi povedal nekaj besed. Toda, kdo izmed nas lahko v tem trenutku kaj pove, ko bi najraje tiho molčal in strmел predse? Spraviti misel na papir in jo povedati, ko se ti vsaka beseda sreča z žalostjo, to je neizmerno težko. Mar naši obrazi in oči ne povedo dovolj?

Pa vednar, nekaj je treba reči! Ne besede zahvale, ker so prevsakanje in plehke, temveč, kako izpovedati resnično prizade-

lost in žalost ter globoko spoštovanje do tebe, tovariš upravnik Rot. Morda bodo mlajše generacije gojencev in delavcev začudene nad našo resnično prizadetostjo ter da smo danes zbrani iz vseh krajev Slovenije in drugod. Toda, kaj bi rekli, če bi se naenkrat pojavil človek in bi takratnim vojnim sirotam, poškodovanim od bomb ali bolezni, brez rok ali nog, takim in drugačnim spačkom, brezdomcem brez očetov in mam, brez oblačil, podhranjenih, zapuščenih in zavrnjenih od vseh, otrokom iz dna, dejal: Tudi vi ste otroci; čeprav fizično drugačni, ste vredni ljubezni. Tudi vi imate pravico človeka vrednega

življenja in tudi vam je vredno posvetiti in žrtvovati svoje lastno življenje. Da to je storil tovariš upravnik Srečko Rot. Prav ste slišali, bil je to v pravem pomenu besede. Vsega hudega navajene nas je trepetajoče, kaj nas čaka, sprejel. Spremljal nas je in se z nami veselil naših učnih uspehov, veselil se je z nami športnih zmag, spremljal naše prve ljubezne in razočaranja. Da, tudi karal nas je! Tudi pri življenjskih, usodnih »DA« je bil marsikje poleg in z nami se je veselil naših lastnih otrok. Tudi ob tragičnih dogodkih je bilo poleg. Z veliko mero optimizma nas je poslal v življenje, toda ne kot oče, kajti marsikateri oče zapusti svoje otroke. Tovariš Rot ni našo generacijo zapustil nikoli. Še dolgo potem nas je spremljal, ko je že zapustil delo. Šele kasneje smo doumeli, da nikdar ne zapustiš tisto, kar delaš s srcem. Ne boste verjeli, toda takrat, v tistih časih, tudi njegovi sodelavci niso delali za denar, ampak s srcem in tovariš upravnika je bil srce v srcu, živa energija. Sicer pa, mar mati in oče zahtevata plačilo za svoje otroke? Ne, vsi smo bili »naši otroci«, ne glede na vero, narodnost, jezik ali morda mejo, enako dosleden je bil do vseh.

Kot takrat, smo tudi danes, ta-

ko zbrani iz vseh vetrov. Kako drugače je to danes, ko nekateri pravijo, da je več svobode, ampak veliko več mej je danes. Še človečnost ima svojo mejo in ceno. Kako drugače je danes. Spet smo skupaj, toda v žalosti. Kako drugače kot takrat.

Takrat, v materialno slabih časih, se je moral spopasti s predsodki tistih, ki so nas hoteli večkrat spraviti ob rob mesta, na rob bivanja in življenja. Z močjo argumentov, za ceno svojega lastnega zdravja, je dosegel, da smo ostali tukaj. Zaradi tega se je takrat marsikomu zameril. Še več je dosegel. Dobili smo nov Zavod. Čeprav bolan, je hodil gledat, kako je rasel. Zato vsi, ki morda tudi tukaj presojate preteklost, vedite, da je še vedno v vsaki tukajšnji opeki, sobah, programih dela in v nas samih vloženo delo in energija, pa tudi žalost tovariša Rota in njegovih sodelavcev. Oni so delali iz nič. Res je, danes je Zavod bogatejši, lepši in prostornejši. Toda nekaj pa mi lahko rečemo, kar današnje generacije gojencev nimajo – mi smo imeli dom, katerega srce in duša je bil tov. Rot. To je resnica! Kako drugače razložiti to, da se ravno mi, takratna generacija, še vedno najraje vračamo. In, ko že nismo imeli več kaj

iskati v Zavodu, smo se vseeno nekako vračali, h komu drugemu kot k tovarišu upravniku. Današnji gojenci se ne bodo vračali in prikrajšani so za veliko čustvo.

Zato nam je danes še bolj hudo, ker mi izgubljamo več kot nekateri drugi, mi dokončno izgubljamo DOM. Nekoč, dragi tovariš Rot, ko si se poslavljval od dela, smo ti zapisali – V VSAKEM IZMED NAS JE DEL TVOJEGA ŽIVLJENJA IN DELA – toda danes rečemo le to, da je v vakem izmed nas tudi nekaj umrlo. In, če si ti vplival na naše življenje, stojimo mi tukaj nemočni. Oprosti nam! In, ko bomo odšli danes, vsak s svojo usodo na vse kraje in domove, bomo odšli z bolečino mnogo bolj sami kot doslej. Pa tudi v Kamnik se ne bomo vračali tako pogosto, ker je Kamnik doslej za nas revnejši za veliko srce. Edino to lahko storimo, pozabili ne bomo nikoli, dokler tudi nas srce ne izda, kot je bilo to pri tebi.

Veliko ljudi se je od njega nemo in prizadeto poslovilo, dostojno in s spoštovanjem. Vsi, ki smo ga poznali in skupaj z njim delali, se ga bomo vedno spominjali kot dobrega, iskrenega in delovnega prijatelja.

STANE SIMŠIČ

Misijon v kamniški dekaniji

V Stranjah nad Kamnikom so se 9. januarja zbrali dušni pastirji kamniške dekanije, da bi se sami med seboj in z misijonarji pogovorili o pripravah na misijon v tej dekaniji. Ta bo od 22. novembra do 1. decembra, vodilo pa ga bo kar 30 misijonarjev. Zajel bo vse župnije v dekaniji, razen tunjske in mekinjske, kjer je že bil.

Dekanijska konferenca se je začela s somaševanjem v stranski kapeli. Vodil ga je p. Polikarp Brolih, kaplan v župniji Marijinega oznanjenja v Ljubljani. Poleg dekanjskih duhovnikov so bili prisotni tudi verniki in nekaj misijonarjev.

Dekan Nikolaj Pavlič je v mašnem uvodu omenil, da bo misijon »dogodek desetletja za kamniško dekanijo«. To pa zaradi tega, ker naj bi bil misijon vsakih deset let, pa tudi zaradi njegovega velikega pomena pred koncem 20. stoletja. To, in pa sedanje tako spreminjene družbenopolitične razmere, je imel v mislih p. Polikarp, ko je dejal, da bo to pravzaprav »dogodek stoletja«. Tako za duhovnike kot vernike kamniške dekanije.

Gost iz Ljubljane je navzočim duhovnikom in pridigi, potem pa tudi posebej ubrani meditaciji, namenil nekaj misli, kako naj se sami pripravijo na misijon. Povečal jih je, naj v odnosih do ljudi izžarevajo vedrino in optimizem. Kristus ni prišel na svet zase, ampak da bi odrešil vse ljudi. Tako so tudi duhovniki poslani k vsem ljudem, da bi jim posredovali njegovo besedo odrešenjske blagovesti. Kot duhovni voditelji morajo narodu vdihniti pravega duha, pomagati oblikovati njegovo pravo podobo.

Duhovnik naj ljudem vliva upanje, hodi pogumno po svoji poti, kaže zadovoljen obraz. Mnogi naši zdomci so zato uspešni

na tujem, ker niso izgubili zaupanja vase in v prihodnost. Za duhovnika je še posebej pomembno, da goji prijateljski odnos do svojega Učenika – Jezusa Kristusa. Kot se je on, naj se tudi duhovnik občasno umakne v samoto, kjer naj se posveti molitvi in se duhovno prečisti. Za molitev mora najti čas, naj ima še toliko obveznosti.

Napak bi bilo, če bi pričakovali, da se bodo ob misijonu spreobrnili vsi ljudje. Lepo pa bi bilo, če bi se potrdilo to, kar je doživel neko pariško dekle. Ob srečanju s kristjani je začutila, da so ti »boljši in srečnejši kot drugi ljudje«. Imela je tudi srečo, da je našla na dobre kristjane. Pravo krščanstvo namreč privlači, lažno pa odbija.

Za temi in drugimi misli p. Polikarpa, ki so močno odmevale med duhovniki, so navzoči dušni pastirji misijonarjem predstavili svoje župnije, zlasti še njihove posebnosti in dušnopastirske značilnosti. Misijonarji, ki bodo tudi vodili misijon po župnijah kamniške dekanije – sedem jih je prišlo v Stranje – so tako dobili osnovni vpogled v njihove župnije in so zato lahko duhovnikom svetovali, na kaj naj bodo posebej pozorni pri pripravi na misijon. Zelo pomembno je, da bo ta potekal enotno po vsej dekaniji in ne bo kakšnih nepotrebnih odmikanih. Najbolj važno je da se bodo ljudje res duhovno prenovili, kajti brez duhovne spremembe ni pravega misijona.

Lepo bi bilo, če bi misijon v kamniški dekaniji prinesel kaj novega, vidnih nov duhovni pollet za plemenite cilje. Seveda pa je njegov uspeh odvisen tudi od posameznih duhovnikov, kajti ti so prvi duhovni vodniki zaupanja vernikom in hkrati prvi misijonarji. Tudi oni so kot laiki potrebni in željni duhovne preнове,

zato načrtujejo, da bi se jim v času misijona ali pa pred njim posebej posvetil eden ali več misijonarjev. Čas misijona naj bo čas, ko se nekaj bistvenega spremeni, premakne v človeku, zato je treba pripraviti nanj tako voditi, da bo duhovna razpoložnost, ubranost in sprejemljivost ljudi doseglja višek ravno ob času misijona.

Duhovniki so misijonarje seznanili tudi z bolečimi ranami, na katere naj bodo posebej pozorni med misijonom. Tudi v kamniški dekaniji je vedno več ljudi brez dela, kar slabo vpliva na družinsko življenje. To je že tako močno ogroženo. Precej ljudi išče tolažbe in pozabe v alkoholu in mamilih.

Ker je misijon nadvse resna zadeva, so duhovniki kamniške dekanije že lani na prvo adventno nedeljo napovedali začetek priprav nanj po župnijah. To so storili v posebnem skupnem pismu vernikom in vsem ljudem blage volje v kamniški dekaniji. Dali so natisniti tudi posebno molitev za uspeh misijona, ki jo verniki molimo pri mašah. Misijonarji, ki bodo vodili misijon po župnijah, bodo v postnem času in tudi kasneje prihajali v posamezne župnije, kjer bodo pripravili posebna srečanja z ljudmi. Ti jih bodo tako spoznali, misijonarji sami pa pobježe začutili duhovni utrip župnije.

Da je dekanjska konferenca uspela, pričita tudi izjava enega od duhovnikov: »Ta konferenca je bila za nas rodovitna«. Pokazala se je velika enotnost in uglašenost dekanjskih duhovnikov. Ti so od misijonarjev in sobratov na dekanjski ravni slišali veliko koristnih misli in predlogov, da bodo potem sami lahko pripravili vse, kar je potrebno za tako velik duhovni dogodek v svojih župnijah in kamniških dekaniji.

JOŽE PAVLIČ

Duhovna prizadevanja Komendčanov (II)

V zadnji številki Kamniškega občana sem kratko orisal delovanja župnijskega pastoralnega sveta Komenda in Občesta katoliških izobražencev Komenda. Tokrat pa bi vam rad razkril še nekaj drugih načrtov, ki so jih Komendčani že ali jih še bodo uresničili.

K duhovnim prizadevanjem širšega pomena, saj smo vanja vključeni tudi člani zgoraj omenjenih cerkvenih teles, lahko štejemo tudi pogosta srečanja članov uredniškega odbora, ki pripravljajo monografijo o Komendi. Šest jih je, njihovo delo pa vodi in usklajuje dipl. politolog Jožef Ciraj, ki se posebno skrbno posveča raziskovanju komendske preteklosti.

Zamisel o bolj ali manj obsežni publikaciji, ki bi dostojno predstavila župnijo sv. Petra v Komendi in njeno bogato zgodovino, povezano z navzočnostjo in delovanjem malteških viteзов-komendatorjev, je sicer že dlje časa lebdela v zraku, dokončno pa je dozorela ob predavanju Jožefa Ciraja. Ta je pred koncem leta 1989 v komendskem kulturnem domu številnim poslušalcem predstavil Komendo, kakršna je bila za časa navzočnosti malteških viteзов, ter sledove, ki so jih ti pustili za seboj. Zelo dobro sprejeto predavanje je obogatilo še z vtisi obiska na Malti, kjer se je med drugim srečal tudi s sedanjimi člani zelo ugledne rodbine Testaferrata, tako tesno povezane s komendsko preteklostjo. Kako so takšna predavanja potrebna in tudi zanimiva za ljudi, je najlepše pokazala polna dvorana kulturnega doma v Komendi.

Uredniški odbor za monografijo o Komendi je sklenil, da bo krajanom najprej ponudil vero-

dostojno, zanimivo in umetniško dodelano knjigo velikega formata o vseh krajih komendske župnije, njih ljudeh, zgodovini, umetnostno-zgodovinskih in drugih zakladih, tako da bodo vsi našli dovolj zanimivega, informativnega, zgodovinsko neoporečnega, pa tudi koristnega strokovnega gradiva. Knjigo bo bogatilo pestro dokumentarno in drugo slikovno gradivo. Zanj je večina gradiva že zbrana in bo šla v tisk po vsej verjetnosti že to pomlad. Hkrati pa uredniški odbor že zbira gradivo za pravo obsežno monografijo o Komendi, za katero bo potrebnih več let trdega in vztrajnega dela.

V knjigi o Komendi, ki bo najprej natisnjena, bodo najvažnejše mesto zavzemali članki zaslužnega dekana in častnega viteza malteškega viteškega reda ter dolgoletnega komendskega dušnega pastirja Viktorijana Demšarja, ki iz svojega doma poleg župnijske cerkve sv. Petra budno spremlja naše delo s svojim modrim nasvetom in bogatim znanjem. Ravno on je s svojim znanstvenim delom odkril Komendo širšemu svetu, hkrati pa poskrbel, da je njegov daljni prednik na župnijskem sedežu v Komendi, Peter Pavel Glavar, v Sloveniji in svetu dobil mesto, ki mu tudi pripada.

Ob njem se bo zvrstilo veliko avtorjev-domačinov. Ti bodo iz svojega zornega kota osvetljevali številna področja in osebe, ki so povezane s Komendo in njeno preteklostjo ter sedanjostjo.

Uredniški odbor za monografijo o Komendi bo krajanom kmalu na posebni prireditvi predstavil svoje delo in načrte. Obenem pripravljajo še vrsto drugih kulturnih prireditev v Komendi, ki jih ta kraj zares potrebuje, da se bo prebudil iz nekoliko uspavajočega kulturnega mrtvila. Z njimi želi ljudi spodbuditi k zdravemu kulturnemu udejstvovanju, primernemu častitljivi dediščini Petra Pavla Glavarja in bogati predvorni kulturni tradiciji. Pri teh prireditvah naj ne bi prednjačila strankarska prizadevanja in zanimanja, ampak ustvarjalno sožitje, ki bo v korist vsem krajanom ne glede na versko, politično in osebno prepričanje.

Trg Petra Pavla Glavarja

Da ne bi ostalo le pri načrtih, je uredniški odbor za monografijo o Komendi od besed že prešel k dejanjem. Komisiji Skupščine mesta Ljubljana, ki skrbi za poimenovanje in preimenovanje mestnih trgov in ulic, je že poslal predlog s podpismi njegovih članov, naj ljubljanske mestne oblasti enega od mestnih trgov poimenujejo po Petru Pavlu Glavarju. Ta vsestransko razgledan duhovnik, znanstvenik, umni gospodar, duhovni pisatelj in izreden pridigar, ki mu je bil tako pri srcu duhovni in gmotni napredek preprostega slovenskega človeka, si takšno priznanje zares zasluži. Odgovora iz Ljubljane še ni, vendar odbor upa, da bo njegov predlog naletel na poslušna ušesa.

Komendčani pa se nameravajo oddolžiti tudi spominu velikega slovenskega arhitekta Jožeta Plečnika, ki je leta 1956 zasnoval znani tabernakelj v baročnem oltarju komendske župnijske cerkve, poleg njega pa že leta 1935

lepo uredil cerkveni trg. Zato nameravajo še to pomlad ta trg poimenovati po umetniku, na katerega je Slovenija zares lahko ponosna. Komendčani pa smo še posebno veseli, da je del svojih bogatih ustvarjalnih sposobnosti udeležil tudi pri nas.

Glavarjevi večeri

Novo leto, novi načrti, nova upanja, ki nas živijo in priganjajo k novim plemenitim ustvarjalnim naporom. Kot prvega smo si komendski verni izobraženci skupaj s člani ŽPS Komenda in pod nadzorstvom domačega župnika in dekana Nikolaja Pavliča zamislili Glavarjeve večere. Na njih bodo prireditelji gostili znane domače osebnosti in te še bolj kot doslej približali krajanom. Večeri bodo versko-izobraževalno-kulturne narave. Po Glavarju pa se bodo imenovali, ker si lepšega imena zanje v Komendi sploh ni mogoče zamisliti.

Duhovna prizadevanja v cerkvenem okviru bodo popestrile tudi okrogle mize, na katerih bomo govorili o perečih vprašanjih, ki zadevajo tako verne kot neverne ljudi. To bodo teme, ki so občega pomena. Sodelovali bodo ugledni tuji in domači predavatelji in sogovorniki. Prireditve bodo dober uvod v duhovno pripravo na misijon, ki bo v naši župniji in kamniški dekaniji proti koncu letošnjega leta.

V mislih imamo tudi ustanovitev biblične skupine, ki bi se posvetila študiju, premišljevanju in molitvi ob Svetem pismu.

Da ljudje ne bi samotarili po domovih ali se lenobno predajali manjvrednim televizijskim oddajam in trčili čas za nepomembne stvari, pripravljamo tudi družabna srečanja, kje se bodo udeleženci česa koristnega in lepega naučili, hkrati pa si olajšali srce in dušo. Zraven sodi lepo petje slovenskih narodnih pesmi, skeči, branje domačega čtiva, pripevki domačih literarnih in drugih ustvarjalcev, iskren sproščujoč pogovor. Samo začeti je treba, čeprav pri kleklarskem krožku.

Krščanskim demokratom v Komendi, ki nadaljujejo bogato duhovno izročilo velikega slovenskega socialnega delavca in prenovitelja, duhovnika dr. Janeza Evangelista Kreka, pa priporočam, naj svoje prireditve povežejo s spominom na njegovo ime. Janez Evangelist Krek je namreč kot otrok živel v Komendi, kjer je bil njegov oče Valentin učitelj na ljudski šoli, obenem pa tudi organist. Leta 1873 je bil Janez vpisan v zlato knjigo učenec drugega razreda komendske ljudske šole. Katoliško izobraževalno društvo iz Komende je leta 1919 oskrbelo spominsko ploščo nad portalom ljudske šole v čast dr. Janezu Evangelistu Kreku, postavilo pa je tudi nagrobno ploščo njegovemu očetu Valentinu, ki je 4. marca 1874 umrl v Komendi in bil tukaj pokopan. Obe plošči sta bili nameščeni 31. avgusta 1919, ko so v Komendi priredili Krekov tabor.

Dr. Janez Evangelist Krek se je tudi v poznejših letih rad vračal v Komendo. Tu je imel znanec in prijatelj. Komenda ga ni pozabila niti leta kasneje, saj se je po njegovi zamisli tukaj že zgodaj razvilo združništvo, nastali pa sta še hranilnica in posojilnica.

JOŽE PAVLIČ

Oskar Grzinčič, dober gospodarstvenik in ljubitelj lovstva

Življenjska pot Oskarja Grzinčiča je premočrtna. Ve kaj hoče in tako si je tudi izoblikoval pogled na svet. Poudarja, da napredek in razvoj nista mogoča brez vztrajnosti, dobrega dela in brez-pogojne discipliniranosti. Zvest temu načelu je v času aktivnega dela dosegal nadpovprečne rezultate. Pri svojem delu je bil deležen tudi nerazumevanja, pa kljub temu ni odstopal od začrtane smeri. Tudi danes, ko ga srečujemo na različnih področjih, zlasti mu je pri srcu lovstvo, ne spreminja svojih pogledov. Zaveda se, da brez načrtnega dela ne more biti zadovoljivih rezultatov na kateremkoli področju.

Rojen je bil 21. 9. 1908 v Kamniku. Tu je obiskoval osnovno šolo. Kasneje je zaključil še obrtno šolo in se izučil za ključavničarja. S treh letih za kruhom je odšel že zelo mlad, s komaj 18 leti. Delal je v različnih tovarnah, v Bosni, nato v Kruševcu v Srbiji, kot orodni ključavničar. Vojaški rok je služil v Skopju in se pred iztekom roka vključil v Kragujevcu v vojaško šolo tehnične smeri. Po uspešnem zaključku je ostal v vojski kot državni mojster. Bil je premeščen v Slovenijo, in tik pred vojno v Mojstrano. V vojski je pridobil smisel za red in disciplino in utrjeval si je odgovornost. Leta 1940 se je tam poročil s sedanjo ženo Marico. V Mojstrani je ostal tudi po razpadu stare Jugoslavije. Delal je na priložnostnih delih, kot delavec.

V času odpora proti okupatorju sta oba z ženo po svojih močeh pomagala partizanskemu gibanju. Še pred koncem vojne se je priključil NOB in sodeloval pri osvoboditvi Koroške. V vojski je ostal vse do jeseni 1946. leta, kot strokovnjak za orožje v Ljubljani. Po odhodu iz vojske je bil zaposlen v Kranju, v šoli za vzgojo strokovnih poklicev – tehnične smeri. Tu je ostal do 1947. leta, nato pa se je vrnil nazaj v Kamnik. Zavedal se je, da brez znanja ni napredka. Sam se je

usposabljal in v tem času opravil tri mojstrske izpite, iz elektroinstalacijske stroke, iz ključavničarstva in še izpit za mojstra civilnega pskarja.

Takoj po prihodu v Kamnik je začel ustanavljati mestno podjetje za različnih dejavnosti. Z delom je pričel sam, v pomoč je dobil še vojnega ujetnika. Začel je torej od nič. V začetku je bilo to remontno podjetje, ki se je postopoma razvilo v splošno ključavničarstvo, nato še vodovodne instalacije, razvil se je mizarstvo obrat in še nekatere storitve. Oskar se dobro spominja, da je bilo treba poprijeti za vsako delo, ne glede na čas. Kot vodja tega podjetja ni skoparil s priza-

Oskar kot lovec

devanjem in ker je imel smisel za ocenjevanje razvoja, se je podjetje razširilo še na oddelek za aluminijem. To je bil pravzaprav prvi zametek Alprema, ki dela še vedno na isti lokaciji. Dejavnost se je izredno hitro širila in Oskar je kot direktor k temu tudi prispeval ogromen delež. Povečalo se je število zaposlenih, opravljali so dela po vsej Sloveniji in tudi širše. Perspektive so bile zelo ugodne. Povsod, na vsakem delovnem mestu, je zahteval strogo disciplino in red. Nekaterim to ni bilo po volji, zlasti tistim, ki so poznali le pravice. V nastanek in razvoj tega podjetja je vložil vse svoje sposobnosti in skupaj s so-

delavci so se veselili doseženih uspehov. Podjetje je imelo zelo solidno osnovo za življenje; imelo je dobre kadre in tržišče, zato njegov odhod v Komunalno podjetje Alprema ni prizadel. Kot direktor je v novem podjetju uspel rešiti vrsto gospodarskih zadev, nato pa je leta 1965 odšel v Zarjo Kamnik, kjer je kot direktor ostal vse do odhoda v pokoj, leta 1968. Ko danes ocenjuje ta del prehojene poti, je zadovoljen in mu ni žal za vse napore, ki jih je vlagal v gospodarsko dejavnost. Tudi danes, zatruje, brez osebne odgovornosti in strokovnega dela, razvoj ni mogoč. Sedanjim težkim gospodarskim razmeram pri nas botruje prav pomanjkanje tega.

Tesno je bil povezan tudi s krajevno skupnostjo Kamnik. Devet let je bil predsednik sveta KS. V tem času je bilo opravljenega veliko dela. Urejeno je bilo mestno vodovodno omrežje, zgrajeno je bilo novo črpalnice Iverje, s čimer je bil Kamnik preskrbljen z zadostnimi količinami vode. Asfaltiranih je bilo veliko ulic, deloma iz sredstev krajevnega samoprispevka, deloma pa še iz dodatne soudeležbe krajanov. Delal je v raznih komisijah. V tem času so se močno okrepile prijateljske vezi med KS Kamnik in KS Trsat pri Reki. Veliko je bilo opravljenega na področju javne razsvetljave. Bil je član revitalizacijske komisije za urejanje starega mestnega jedra. Sodeloval je pri razdelitvi mestne krajevnega skupnosti na 5 KS. Zamisel je bila dobra. Več ljudi naj bi sodelovalo pri upravljanju in bilo odgovorno za uresničevanje nalog, vendar se stvari vedno niso tako odvijale. Pomoči pri delu v KS s strani občine tudi ni bilo dovolj, zato ta akcija ni dala pričakovanih rezultatov, posebno še, ker se tudi sredstva krajevnega samoprispevka niso vedno strogo namensko koristila, pa tudi za delo zagnanih ljudi ni bilo vedno dovolj.

Najprijetneje se počuti med

lovci. Lovci je postal že 1935. leta, ter je bil med ustanovitelji Lovske družine Kamnik v letih 1950-1952. Večkrat je bil njen predsednik-starešina družine – 9 let, sicer pa je še vedno aktiven in se veliko giblje v naravi. Lovstvo mu ogromno pomeni, zlasti zato, ker je v naravi na čistem zraku. To je tudi osnovni razlog, da se je opredelil za Zeleno, bolj zato, ker se ta stranka zavzema za zdravo in čisto okolje, manj pa kot za politično stranko. Tudi sam se močno zavzema za zdravo in neokrnjeno – čisto naravo.

Rad pove, da se je število članov lovske družine vsako leto povečevalo, sam je živel bogato lovsko življenje in čutil vsak utrip. Danes šteje družina 65 članov. Stalež divjadi upada, ne zaradi večjega odstrela, ampak zlasti zaradi vedno bolj onesnaženega ozračja. Zajcev, lisic, fazanov je danes manj, kot jih je bilo ob ustanovitvi družine. V tem času se je tudi zmanjševal obseg lovišča, zaradi novih gradenj, zaradi večje uporabe agrokemikalnih sredstev, širitve gozdnih poti in vznemirjanja divjadi. Le delež srnjadi je še zadovoljiv.

Poleg lovstva se Oskar ukvarja še z različnimi domačimi deli, rad pomaga znanec in prijatelj, če je potrebno kakšno nujno opravilo pri plinskih štedilnikih in podobno.

Z iskrico v očeh rad pove, da sta imela z ženo dve hčerki. Obe sta že poročeni, pet vnukov, trije fantje in dve dekleti, pa radi prihajajo na obisk.

Ne smemo zamolčati tudi jubileja, ki sta ga z ženo Marico slavila v družinskem krogu konec preteklega leta. Slavila sta namreč zlato poroko. Obema iskrene čestitke.

Brez dvoma je Oskar Grzinčič Kamničan z vsem srcem in kot takega ga tudi poznamo. K urejenosti mesta je tudi prispeval svoj delež in vesel je, da je dosegel marsikaj, kar je načrtoval.

STANE SIMŠIČ

NOVO NOVO NOVO NOVO

SPLOŠNO STEKLARSTVO CANKAR

VOLČJI POTOK 40

Tel. 815-753

Delovni čas od 15. do 19. ure, v soboto od 8. do 13. ure.

Predstavljamo vam doc. dr. sc. Emo Mivšek-Mušič

Z vsem srcem se je posvetila svojemu plemenitemu poklicu in rada živi v Kamniku, na katerega jo vežejo še gimnazijska leta. Skrb za zdravje človeka je zanjo največja dolžnost in storila bi vse, da bi ustvarila boljše pogoje za zdravju primerno okolje. Iz nje kar žari želja, da bi bolnim pomagala, pri tem pa želi ostati v skromni oddaljenosti, ne preveč opažena. To zadnje se ji gotovo ne posreči vedno zato, ker jo ljudje, ki iščejo zdravje, preveč dobro poznajo in ji zaupajo. Čeprav živi in dela zunaj Kamnika, ima stikane tesne vezi z zdravstvenim domom in šolami, predvsem s SEMŠRM, pa tudi s posameznimi zdravstvenimi in pedagoškimi delavci. Dobro pozna zdravstveno stanje bolnikov iz Kamnika, ki so se zdravili na Golniku. Njena specialnost so pljučne bolezni. To področje obvladuje temeljito in na izredno visokem strokovnem nivoju. Njeno delo je zelo opazno tudi v širših mednarodnih medicinskih krogih. Njen ugled, ki ga uživa pri nas, je bil razlog, da smo jo kot Kamničanko zaprosili, da našim bralcem pove nekaj o sebi, o zdravstvenih problemih in nam tudi svetuje. Doc. dr. sc. Ema Mivšek-Mušič se je tej prošnji rada odzvala, hkrati pa je želela poudariti, da ji je ljubše govoriti o stroki in delu, kot o sami sebi.

Rojena je bila 1941 na Pšati pri Domžalah, v veliki kmečki družini z osmimi otroki. Osnovno šolo je obiskovala v Domžalah, gimnazijo v Kamniku, medicinsko fakulteto pa v Ljubljani. Magistrski študij je zaključila 1978, doktorat znanosti pa je dosegla v Ljubljani leta 1984. Specializirala se je iz interne medicine, posebej za področje pljučnih bolezni, na interni kliniki v Ljubljani.

Svoje znanje o pljučnih boleznih je izpopolnjevala še v Londonu, Davosu, Frankfurtu in Bathumu. Postala je članica številnih mednarodnih medicinskih krogov, med ostalimi je članica evropskega združenja specialistov za pljučne bolezni in nemškega društva za proučevanje bolezni dihal.

Po končanem študiju na medicinski fakulteti 1965 se je zaposlila v bolnišnici za pljučne bolezni v Sežani, kjer je ostala 2 leti. Od leta 1968 dalje je zaposlena na univerzitetnem inštitutu za pljučne bolezni na Golniku, kjer je vodja pljučnega oddelka s 40 bolniki. Zaradi dobrega pregleda nad zdravstvenim stanjem bolnikov zna pravilno regulirati čas in način zdravljenja, pri tem pa zagovarja racionalnost koriščenja materialnih sredstev, nikoli pa ne v škodo bolnikov. Zadnji dve leti sodeluje tudi z Medicinsko fakulteto Univerze v Ljubljani, kot profesorica predmeta **interna medicina**. Že 18 let je svetovalka za **probleme motenj dihanja** na Revmatološki kliniki v Ljubljani. Vsa ta leta kot priznana strokovnjakinja sodeluje enkrat tedensko še v ambulanti za pljučne bolezni v UKC Ljubljana.

S Kamnikom se je seznanila v gimnazijskih letih. Na ta čas

ima izredno lepe spomine. Čudoviti odnosi, ki so bili v gimnaziji v Kamniku, so ji v marsičem olajšali oblikovati pogled na svet. Zlasti rada se spominja prof. Zvoneta Verstovška, prof. Ivana Zike, prof. Ele Vidičeve. Veliko njihovega je pridobila. Vse njihove izkušnje tudi ona zelo rada uporablja v življenju. V prijetnem spominu ima prof. Vero Ferbežar, prof. telovadbe. Od nje je pridobila smisel pomena gibanja, in vpliv tega na zdravje. Že v gimnaziji se je naučila pri prof. Eli Vidičevi nemškega jezika tako temeljito, da dodatnega študija sploh ni potrebovala. Danes lahko na raznih kongresih in tečajih v Nemčiji gladko predava v nemškem jeziku. Govori tudi angleško. V tem jeziku predava v medicinskih krogih, v Italiji in Angliji.

Ponosna je na svoj gimnazijski razred, ki še danes živi in ima tesne prijateljske stike. Kot otrok številne kmečke družine je živel v zelo prijetnem okolju in skupaj z izkušnjami, ki jih je dobila v gimnazijski dobi; oboje zna dobro med seboj povezati in to pravo gotovo vpliva tudi na njen odnos do okolice, prijateljev. Splet teh okoliščin je verjetno bil tudi odločilen, da se je odločila za pot: pomagati ljudem po najboljših močeh.

Stalno živi v Kamniku s svojo družino od leta 1973. Njeni trije otroci še vsi študirajo. Tudi to je verjetno razlog, da se je s Kamnikom tako tesno povezala. Do Kamničanov, ki prihajajo na zdravljenje na Golnik, ima že zato še bolj čustvene odnose. Bolniki so precej oddaljeni od domačega kraja, svojecev, zato še bolj potrebujejo nasvetov in pomoči. Tesno sodeluje z zdravstvenim

domom v Kamniku, kjer se pogovori o nadaljnjem zdravljenju bolnikov. Veliko je sodelovala z dr. Francetom Pucljem, sedaj pa z dr. Mirkom Brumnom.

Zna vzpostavljati zaupanje z bolniki; tudi to je pogoj za dobro in hitro okrevanje, zatrjuje naša zdravstva.

Pogovor je kar nehoti uhal na njeno strokovno-medicinsko področje, med ostalimi tudi na škodljivost kajenja. Na tem področju je poskusila vzpostaviti stik tudi s šolami. To vprašanje je bilo najbolj ugodno sprejeto v SEMŠRM. Že nekaj let šola organizira za I. letnike naravoslovno ekskurzijo na Golnik. Dikajom pokažejo vse bolnišnične oddelke, od laboratorija do bolniških sob. Pokažejo jim škodljive učinke kajenja, na bolniških, ki se zdravijo. Pokažejo jim tudi vrsto bolezni, ki so gotovo posledica kajenja.

Na osnovi takega sodelovanja s to šolsko ustanovo v Kamniku je nastala tudi posebno zanimiva raziskovalna naloga v sklopu gibanja »znanost mladini«. Zaradi zanimivosti te naloge, pri njej je posredno sodelovala tudi naša sogovornica, bomo o tej nalogi, o avtoricah in mentorici, govorili v eni od naših naslednjih oddaj Kamniškega občana.

Bivanje v Kamniku, čeprav zelo prijetno, ima za dr. Emo Mušičevo tudi določene težave. V službo na Golnik se vozi vsak dan 35 km daleč s svojim avtom, ne glede na vremenske prilike. Strokovno medicinsko delo ji pobera skoraj ves čas. Prostega ima zelo malo. Med drugim najpovečimo, da rada smuča, za kar koristi zimsko počitnice in tudi nekatere vikende. Telesno kondicijo vzdržuje tudi z rednim obiskovanjem savne. To vpliva tudi na boljše telesno odpornost. Zaupala nam je, da skoraj kradoma kdaj opravi tudi nekaj gospodinjskih opravil.

Redno prebira strokovne edicije in drugo literaturo, sicer ne bi mogla slediti izredno velikemu napredku na medicinskem področju. Vse ugotovitve in izkušnje vpeljuje tudi v prakso zdrav-

Doc. dr. sc. Ema Mivšek-Mušič

ljenja bolnikov in seveda te novosti posreduje tudi študentom na predavanjih.

Rada prebira domačo poezijo, novo in starejšo, nekoliko sledi tudi filozofskim tokovom. Vse to ji hkrati pomeni tudi delno sprostitve, seveda pa je čas za to skromno odmerjen.

Zelo se zanima za zdravo okolje. Bolje bi morali vzdrževati zelenice, ne krčiti gozdov, tovarne bi morale bolj paziti na čist zrak, vodo, zemljo. Vse to so dobrine, ki so v svetu bolj cenjene, kot pri nas. Reke, potoki niso čisti. Najbolj jo moti podcenjevanje škodljivosti kajenja, vedno več je kadilcev tudi med mladimi.

Pripravljen je sodelovati v vseh akcijah, za zdravo okolje – življenje in v to aktivnost vgrajevati svoje znanje in naporji ji ne bodo nikoli preveliki. Od zdrave-

ga okolja in življenja je odvisna tudi kakovost našega jutrišnjega dne, poudarja.

O marsičem smo se govorili, marsikomu bi to veliko pomenilo. Zdravje ima človek le eno, pa ga ne zna dovolj ceniti. To ljudje mnogokrat prepozno ugotavljajo.

Ob zaključku našega pogovora smo sogovornico poprosili še za kakšno misel ali nasvet. Rada se je odzvala in povedala: »Vsak kašelj, ki traja več kot 14 dni, zahteva pregled, zlasti, če se obdobja kašljanja ponavljajo in trajajo dalj časa. Ljudje podcenjujejo kašelj in mnogokrat prepozno pridejo k zdravniku. Zdravnik lahko že s preprostimi metodami ugotovi vzroke kašlja. Te metode niso boleče, za marsikoga pa je to življenjsko pomembno.«

Kamnik 1991

STANE SIMŠIČ

ZASEBNA AVTOŠOLA »MIKANEC«, d.o.o. Domžale, Prešernova 38, tel. 721-947

ORGANIZIRA TEČAJ CPP. Tečaj se prične 11. februarja 1991. Predavanja bodo potekala v Osnovni šoli Šlandrove brigade, Bistriška 19, Domžale. Cena tečaja je 350,00 din. Možna je izposoja učbenikov.

Organiziramo tudi TEČAJ PRVE POMOČI, ki bo potekal v istih prostorih kot CPP.

URE PRAKTIČNE VOŽNJE potekajo na vozilih R5 campus in R5 TD.

Cena za uro je 200,00 din.

Za vse informacije se oglašite v pisarni na Ljubljanski 102 v Domžalah (bivša zgradba milice), tel. 721-947. Pisarna je odprta v ponedeljek, sredo in petek od 9. do 12. in od 15. do 18. ure.

OBČANI – PRIDITE, KAJTI PRI NAS BOSTE PRIŠLI HITRO IN KVALITETNO DO ŠOFERSKEGA IZPITA!

Pomoč prizadetim ob vodni ujmi

Pomoč za prizadete ob novembski vodni ujmi še vedno prihaja. Rdeči križ Kamnik zbira to pomoč in jo razdeljuje. Prebivalci kamniške občine so odprtega srca, kar velja tudi za druge, saj so prispevali znatna denarna in materialna sredstva, veliko pa je bilo opravljenega tudi dela. Mnogi ljudje so bili pripravljeni odstopiti različna sredstva, da bi oškodovancem v tej vodni nesreči čim prej omogočili normalno življenje in da bi kar se da hitro premagali začetne težave.

Od zadnjega poročila, ki smo ga objavili v tem glasilu, so denar prispevali še naslednji (v dinarjih):

– družina Lavrinc Kamnik	2.000,00
– KO RK Srednja vas – neposredna pomoč	29.970,00
– KO Črna – neposredna pomoč v KS Črna	
– vas Črna	6.650,00
– vas Gozd	3.550,00
– vas Gozd	5.800,00
– vas Kališe	4.200,00
– vas Krivčevo	19.720,00
– vas Podlom	3.550,00
– vas Podstudeneč	2.450,00
– vas Potok	1.400,00
– vas Smrečje	1.700,00
– vas Žaga	13.400,00
– nakazila na žiro račun	12.420,00

V tem času je bilo poleg finančne pomoči razdeljeno veliko pomoči v materialu, kar je bilo financirano iz sredstev, zbranih na računu RK Kamnik. Poleg oblačil, obutve, prehrabnih izdelkov, so nekateri upravičenci prejeli material za popravilo hiš (cement, les, topli pod), sredstva za ogrevanje hiš, posteljino, pralni prašek, razno pohištvo, talne obloge, konzerve, 40 živilskih paketov za enkratno pomoč, prispevki za šolske malice in kosila otrok najbolj prizadetih družin.

Po še nedokončanih podatkih so občinska organizacija in krajevne organizacije RK v času od 3. 11. do 31. 12. 1990 razdelile pomoč v različnih oblikah, vredno 611.696,00 din. To je kar zajetna pomoč, ki je prejemnikom lajšala življenje v najtežjih dneh po vodni ujmi.

Vsem darovalcem se občinska organizacija RK v imenu prejemnikov iskreno zahvaljuje. Ljudje so ponovno dokazali, da so pripravljeni pomagati prizadetim z vsemi sredstvi. Ponovna potrditev solidarnosti in humanizma kaže na lep odnos do soljudi, ki jih je nesreča prizadela.

STANE SIMŠIČ

Obiski pri zlatoporočencih

Društvo upokoencev Kamnik vsako leto organizira obiske pri svojih članih, ki so praznovali svoj pomembni jubilej – **zlati porok** (če so o takem jubileju obveščeni). V preteklih dneh so obiskali 3 pare zlatoporočencev, jim zaželeli še obilo zdravih let skupnega življenja in jih tudi skromno obdarili.

Oskar in Marica Grzinčič, ki sta še kar iskrega zdravja, sta se vzela 1940. leta. V zakonu sta se jima rodili dve hčerki. Obe sta poročeni in imata že 5 vnukov. Praznovali so v družinskem krogu.

Slavljenici so bili obiskov zelo veseli, zlasti so bili veseli nad pozornostjo, ki jim jo je izkazalo kamniško društvo.

Obiskali so: Oskarja in Marico Grzinčič iz Kamnika, Andreja in Stanislavo Koželj iz Šmarce in Jožeta in Roziko Urnkar iz Markovega. Objavljamo jubilarne Oskarja in Marico Grzinčič, jubilarne Koželj in Urnkar pa smo že predstavili v decembrskih številkah.

STANE SIMŠIČ

Obvestilo

Nekaj novosti, s katerimi se bomo udeleženci narodnoosvobodilnega boja srečevali v letu 1991:

Izvršni svet skupščine Republike Slovenije je na predlog republiškega sekretariata za zdravstvo in socialno varstvo sprejel sklep o razvrstitvi zdravil v tri skupine oz. liste, ki je objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije št. 45/90 z dne 14. 12. 1990 z veljavnostjo od 1. 1. 1991 dalje.

Zdravila so razvrščena na tri liste:

1. Pozitivna lista zdravil, ki zajema 75% vseh zdravil, registriranih v SFRJ.

2. Vmesna lista zdravil, ki vsebuje 2,2% vseh zdravil, registriranih v SFRJ.

3. Negativna lista zdravil

Seznam vsebuje nekatera zdravila, ki so zastarela oz. z lokalnim učinkom ter snovmi z nedokazanim učinkom.

Za zdravila, ki so zajeta v prvi – pozitivni listi in jih predpiše zdravnik ambulantno oz. se dobijo le na zdravniški recept, upravičenci, ki so bili dosedaj oproščeni plačila participacije pri ceni zdravil, tudi sedaj ne plačujejo participacije.

Za zdravila, ki bodo predpisana iz liste 2 oz. vmesne liste, bodo upravičenci dolžni plačati 50% cene.

Za zdravila, ki so zajeta na negativni listi zdravil, mora uporabnik plačati polno ceno.

Le lečeči zdravnik, ki uporabniku predpisuje posamezna zdravila, bo tudi pristojen presoditi, ali je potrebno zdravilo možno izbrati iz pozitivne liste zdravil, po kateri so udeleženci NOV, civilni invalidi, borci za severno mejo oproščeni plačila participacije glede na to, da krog upravičencev plačila participacije v skladu z 20. členom zakona o zdravstvenem varstvu ni spremenjen.

Oprostitev participacije k plačilu stroškov zdravil iz pozitivne liste zdravil dokazujejo udeleženci NOV in drugi upravičenci, ki so bili že dosedaj oproščeni plačila, z zdravstveno knjižico, kjer imajo označbo o oprostitvi participacije k plačilu stroškov zdravstvenih storitev.

Predsednik ZZB NOV
Janez Prezelj

ZAHVALA

V 83. letu nas je po težki bolezni zapustila draga žena, mama, stara mama, sestra, teta in tašča

MARIJA MODIC
rojena HRIBAR, s Prvomajske 12

Najiskreneje se zahvalujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem in znancem, ki ste nam pisno in ustno izrazili sožalje, ji podarili cvetje in jo pospremili na zadnji poti. Še posebej hvala osebjem Doma upokoencev Kamnik in govornici Mariji Lavrič za tople poslovilne besede, gospodoma župnikom Dragu Markušu in Jožetu Dolencu iz Šmarce za lepo opravljeno zadnje slovo, usmiljenim sestram iz Kamnika, stanovalcem Prvomajske ulice na Duplici, še posebej Bernotovim, ki ste nam stali ob strani. Hvala pogrebni ekipi Komunalnega podjetja in pevcem Lire za ganljivo petje. Hvala vsem, ki ste imeli našo mamo radi, ji pomagali in se prišli posloviti od nje.

Žalujoci: mož Anton, hčerka Veri z družino, sinovi Stanko, Tone in Marjan, Veronika, sestra Ivanka in drugo sorodstvo

Kamnik, Žiri, Ljubljana, Domžale, januar 1991

SMRTI:

– SUŠNIK Janez, km. upokojenec iz Rožična 2/a, sta 77 let
 – TRAVEN Francišek, os. upokojenec iz Šmarce, Gornji log 13, star 80 let
 – PIRC Gregor, km. upokojenec iz Tunjske Mlake 30, star 76 let
 – MARTINC Janez, km. upokojenec iz Godiča 28, star 92 let

– ZARNIK France, pleskar iz Komende, Urhova ulica 11, star 49 let
 – DROŽINA ŠTEFULA Danica os. upokojenka iz Komende, Glavarjeva cesta 92, stara 67 let.
 – VERŠNIK Katarina, druž. upokojenka iz Šmiklavža 50, stara 80 let
 – LUŽNIK Anton, rudar – kopač iz Črne pri Kamniku 17, star 62 let (proglašen za mrtvega)

– TRAVNIKAR Pavla, os. upokojenka iz Ljubljane, stara 74 let
 – POGAČAR Marija, gospodinja iz Vrhpolja pri Kamniku, stara 82 let
 – SVETEC Jožef, km. upokojenec iz Šmarce, Jeranova ulica 1, star 87 let
 – ULČAR Janez, os. upokojenec iz Mekinj, Cankarjeva c. 34, star 82 let

– KOŽELJ Angela, km, upokojenka iz Podgorja 109, stara 83 let

POROKE:

– BEZOVŠEK Rafael, delavec v skladišču iz Kamnika in KELHAR Irena, delavka iz Vrbja pri Žalcu
 – VUK Mato, str. ključavničar iz Kamnika in JAKOVLEVIČ Dragica, gospodinja iz Most

Mali oglasi

Domačo volno, lepo predeno, prodam. Jelka Reščič, Perovo 5, Kamnik.

Prodam enosobno stanovanje na Duplici (delno gotovinski kredit). Tel. 374-257.

Prodam dve garderobni omari. Balantič, Strelška 13, Kamnik.

Inštruiram matematiko, fiziko in elektroniko. Tel. 738-662.

Globinsko čistim

JOGIJE, OBLAZINJENO POHIŠTVO, TEPIHE, TALNE OBLOGE, NOTRANJOST AVTOMOBILA...

Tel. 812-316.

Le glasba bila je Tvoja ljubezen, v njej iskal si svoj cilj... V gorah omahnil Tvoj je korak, izteklo se čas je, poln iskanja... Zdaj k Njemu odšel si nove glasbe iskat...

Dne 31. decembra 1990 se je izteklo življenje našemu ljubljenu

GORAZDU DOBRINU-ZLATNARJU

Od njega smo se poslovili 8. januarja 1991 na kamniških Žalah. V dneh neizmerne bolečine se zahvaljujemo vsem, ki ste nam stali ob strani, darovali cvetje in ga v tako velikem številu spremljali na njegovi zadnji poti. Iskreno se zahvaljujemo reševalcem GRS PD Kamnik, kamniški godbi, Janezu Krtu, pevki Mari Mlakar, patru Franciju za lepo opravljen pogrebni obred in besede slovesa. Hvala vsem, ki z nami delite bolečino.

Vsi njegovi

Radomlje, 8. januarja 1991

ZAHVALA

V 78. letu starosti nas je zapustil dragi oče, ded, praded, brat in stric

JOŽE ZALOGAR

iz Gabrovnice 9

Iskreno se zahvaljujemo dobrim sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Najiskreneje se zahvaljujemo dr. Kralju, dr. Krtovi, patronažnemu osebju ZD Kamnik, posebej še Aleksandri in Marinki. Hvala tudi g. župniku za poslovilne besede in lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: Vsi njegovi

Januar 1991

ZAHVALA

Zgodaj zjutraj si na očetov grob odšel, saj na dan ta slovo od vas je vzel. Še preden sveča na grobu zagorela je, življenjska pot se tvoja končala je.

Življenje je pot v smrt, smrt je pot v življenje!

Ob boleči, nenadni in prerani izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

ALEŠA KOŽELJA

po domače Mevžarjevega očeta iz Tunjce

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, našim sodelavcem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in množično spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo tunjskemu župniku g. Ivanu Trnovcu in g. Štefanu Steletu za lepo opravljen pogrebni obred, tunjskim pevcem, Senčurškemu oktetu in Marijinim sestram iz Dobrove pri Ljubljani za lepo in ganljivo petje. Hvala tudi Komunalnemu podjetju Kamnik in Ivanu Nograšku za ganljive besede ob odprtem grobu ter Udamovi družini za nesebično pomoč ob njegovi smrti. Še enkrat vsem skupaj iskrena hvala.

Žalujoci: žena Pavla, hčerke Marina, Cilka in Fani z družinami

Tunjce, januar 1991

ISKRENA HVALA

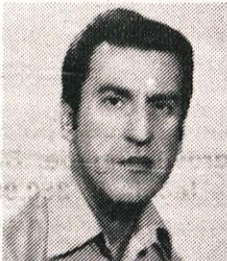
vsem, ki ste ob izgubi našega ljubljenega očka

SREČKA ROTA

sočustvovali z nami, nam pomagali v najtežjih trenutkih in ga s toplimi besedami, cvetjem in pesmimi spremlili na poslednji poti. Hvala sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem, bivšim gojencem, delavcem in upravi Zavoda za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku, Občinskemu odboru ZZB NOV, Stranki demokratične prenov, Društvu upokojencev in DKD Solidarnost Kamnik.

Žena Marija, hčerki Tatjana, Milena, sin Vojko z družinami in sin Peter

Kamnik, januar 1991

ZAHVALA

V 51. letu nas je 8. januarja 1991 zapustil dragi brat in stric

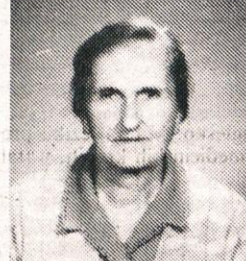
SLAVKO SLABAJNA

z Ljubljanske 3/c

Najiskreneje se zahvaljujemo prijateljem, stanovalcem z Ljubljanske 3/c in sodelavcem iz Utoke za pomoč, izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi prerani zadnji poti. Hvala govorniku iz Utoke za besede slovesa in pevcem Lire za ganljivo petje.

Žalujoci: sestre Francka, Ivanka in Angela, brata Franci in Tone z družinami

Kamnik, Trbovlje

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame, stare mame, babice, prababice in tete

JOŽEFE MAVSAR

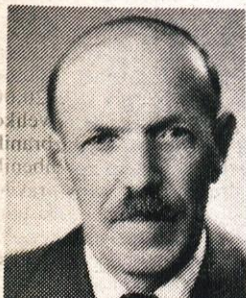
iz Kamnika, Trg talcev 6

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste darovali cvetje, izrazili pisno ali ustno sožalje in jo pospremili na zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo osebju in prijateljem iz Doma počitka v Mengšu, pevcem Solidarnosti za lepo zapeto žalostinke. Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku za opravljeni obred.

Ohranite pokojnico v trajnem spominu

Vsi njeni

Kamnik, 22. januarja 1991

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in dedka

JOŽETA MIHELIČA

iz Mekinj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem iz VVO A. Medved in Skupščine občine Kamnik ter Planinskemu društvu Kamnik za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Prav tako iskrena hvala gospodoma duhovnikoma, družinam za podarjene maše, pevcem Solidarnosti in cerkvenim pevcem za občuteno petje in Antonu Modicu za besede slovesa.

Žalujoci: vsi njegovi

Mekinj, Vrhpolje, januar 1991

ZAHVALA

V 83. letu starosti nas je zapustila naša draga mama, stara mama, prababica, sestra in teta

ANA MARINKO

rojena VOLKAR, p. d.
Nacetova mama
z Velike Lašne

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem ter delavcem KOP Kranj in Obrtnik Mengeš za izražena ustna in pisna sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo zdravnici iz Zdravstvenega doma Kranj dr. Mariji Ravnikar za izredno pozorno in skrbno zdravljenje ter svetovanje pri domači negi. Hvala g. župniku za opravljeni obred.

Žalujoci: hčerke Mici, Milka, Kristina, Zinka in Anica, sinova France in Lojze z družinami ter sestra Angela z nečaki

Januar 1991

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

JOŽETA MALIJA

po domače Brinovčevega ata
iz Okroga 10

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste nam stali ob strani v teh težkih trenutkih, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in ga v tako velikem številu pospremili v prerani grob. Hvala podjetju Meso Kamnik, DO Titan Kamnik, KO ZZB NOV Špitalič-Motnik, društvu upokojencev in Gasilskemu društvu Špitalič za darovano cvetje in izrečeno sožalje. Hvala govornikom za tople poslovilne besede in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoci vsi njegovi

Okrog, januar 1991

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage

MARUŠE REISNER

rojene TOFF
iz Vrhpolja 48 pri Kamniku

se zahvaljujemo vsem, ki ste ji darovali cvetje, jo pospremili na njeni zadnji poti in nam ustno ali pisno izrazili sožalje. Hvala.

Vsi njeni

Kamnik, januar 1991

ZAHVALA

Dobrih 90 let je dopolnil naš dragi mož, oče, dedek, pradedek in brat

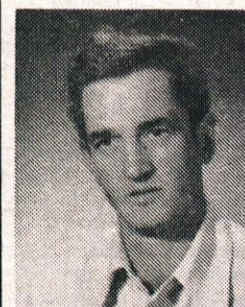
MIRKO VEDLIN

dežnikar iz Kamnika,
Medvedova 30

Iskrena zahvala vsem, ki ste z nami sočustvovali, mu darovali cvetje in ga spremlili na njegovi zadnji poti. Hvala za lep pogrebni obred g. župniku in g. patru, za besede slovesa predstavniku Društva upokojencev Kamnik. Hvala Mariji Lavrič za tople besede v imenu skupnosti Doma upokojencev Kamnik. Posebej pa gre zahvala prvemu slovenskemu pevskemu društvu »LIRA« Kamnik, ki je svojega bivšega pevca tako številno in s prelepo zapetimi pesmimi pospremlilo in dr. Albertu Čebulju, ki je tako tople in neposredno obudil spomine na dolgoletno drugovanje.

Žalujoci: Vsi njegovi

V Kamniku, 21. januarja 1991

V SPOMIN

STANKU POTOČNIKU

Ko je srčna bolečina prevelika, se tudi solza posuši, le srce nemo kliče, zakaj tebe, dragi ati – ni.

Že leto dni v grobu spiš, a v naših srcih še živiš, ne mine dan, ne mine noč, da nisi z nami ti navzoč.

Hvala vsem, ki se ga spominjate.

Njegovi: žena Kristina, hčerki Jana in Lidija z družinami in sin Borut

AZUR KAMNIK – Vrhpolje 170
Tel. 832-875

Trgovina z gradbenim materialom

NAJUGODNEJŠI NAKUP

PRODAJA NA OBROKE:

- keramične ploščice že za 93 din m²
 - peči za centralno ogrevanje:
 - special 32 brez boilerja 15.500 din
 - special 32 z boilerjem 18.500 din
 - ITP 40 z boilerjem 14.990 din
 - ITP 40 brez boilerja 12.200 din
- Posebnost – velik prihranek:** pri obnovi peči se zamenja samo kurišče
- vseh vrst kaminov z ali brez montaže

ZA GOTOVINSKO PLAČILO PRIZNAMO 10% POPUSTA!

NOVO! POSEBNA UGODNA PONUDBA ELEKTRO OMARIC:

– omarice zunanje	PI 1 neopremljena	1.740 din
	PI 2 kompletna	8.180 din
	PI 3 kompletna	9.220 din
	PI 3 nekompletna	3.800 din

STAVBNO POHIŠTVO:

okna, vrata, roloji, polkna – ob nakupu nad 10 kom brezplačna dostava na dom.
Radiatorji Jugoterm vseh dimenzij
Cisterne za olje 1.000, 1.500, 2.000, 2.500 in 3.000 l

– omarice notranje	ERO 1	1.860 din
kompletne	ERO 2	3.300 din
	ERO 3	4.380 din

SE PRIPOROČAMO!

STANOVANJSKA ZADRUGA
AZURIANA KAMNIK, VRHPOLJE 170
Tel. 832-875
POSUJE VSAK DAN
OD 7. DO 18. URE
SOBOTA
OD 8. DO 12. URE

Dražgoše ...

Zanimanje za obisk Dražgoš je bilo tudi letos veliko. Pohoda na Dražgoše se Kamničani udeležijo vsako leto, v spomin na težke boje leta 1942 na tem predelu. Velika nemška premoč je bila postavljena pred veliko preizkušnjo, ker niso mogli streti maloštevilnih, toda borbenih in vztrajnih partizanov, ki so branili Dražgoše in okolico. Krajani so partizanom dajali vso podporo in pomoč, zato se je okupator po končanih bojih maščeval nad njimi s streljanjem in požigom vasi. Spominskega pohoda se je v nedeljo, 13. januarja, udeležilo veliko ljudi, mladih in starejših, ki ne pozabljajo takih dogodkov.

Pri veličastnem spomeniku v Dražgošah je bila ob 12. uri spominska svečanost. V kulturnem programu so sodelovali pevci, glasbeniki in recitatorji, uvodno besedo pa je imel predsednik slovenske borbovske organizacije, **general Ivan Dolničar**. Govoril je o takratnih dogodkih, njihovem pomenu za nadaljnji razvoj partizanskega gibanja, in o nerazumevanju sedanjega časa.

Med udeleženci srečanja je bil tudi predsednik predsedstva republike Slovenije **Milan Kučan** s številnimi sodelavci.

Med kulturnim programom je pričelo snežiti, kar je za hip ponazorilo tisti zimski januar pred

Udeleženci pohoda na Dražgoše

kljub nekaterim poskusom, da bi izničili pomen partizanskih bojev in njihovo udeležbo v skupnem boju proti svetovnemu sovražniku.

Deževno vreme in slaba vremenska napoved nista odvrnila udeležencev pohoda. Bilo jih je veliko, mogoče celo več kot druga leta.

Kamničani so se odpeljali s posebnim avtobusom, v Kranju so sprejeli še 8 planincev PTT Ljubljana in se odpeljali do vasi Nimlje. Od tu dalje je krenilo vseh 51 udeležencev peš. V Dražgoše so prispeli skoraj v dveh urah hoje. Med Kamničani je bila tudi skupina 16 učencev osnovne šole iz Nevelj z mentorico.

tolikimi leti, ko so tu potekali krvavi boji.

Mnogi so se odpravili v Dražgoše že ponoči iz Pasjih Ravni in drugih krajev in pešali celo noč. Na cilj so prišli pravočasno, do slovesnosti.

V tekmovalnem delu so sodelovale ekipe organov za notranje zadeve in teritorialne obrambe, tokrat prvič brez udeležbe JLA; med tekmovalnimi je bila tudi ekipa iz Kamnika.

Najbolje uvrščenim ekipam je načelnik teritorialne obrambe Slovenije podelil pokale, diplome in medalje.

Vreme se ni izboljšalo, čeprav je prenehalo snežiti, zato so se udeleženci kmalu po slovesnosti začeli vračati domov. Kamničane je avtobus čakal v vasi Rudno, slabo uro hoje od Dražgoš. Proti Kamniku so se odpeljali ob 14. uri.

Že med potjo so se dogovorili, da se bodo ponovno srečali naslednje leto, zopet v Dražgošah, v začetku prihodnjega meseca pa bodo odšli na pohod na Oseke v Tuhinjski dolini.

STANE SIMŠIČ

Živeti s cerebralno paralizo

Konec minulega tedna so v Zavodu za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku pripravili okroglo mizo, za katero so se, menda prvič, vsedli vsi tisti, ki se srečujejo s problemom otrok s cerebralno paralizo. Zbralo se je kakih 30 ljudi, predstavnikov Zveze društev za cerebralno paralizo Slovenije, kamniškega zavoda in staršev otrok, ki so zaradi te bolezni v zavodu.

»Za okroglo mizo smo se odločili zato, ker se o istih problemih pogovarjamo vsak po svoje,« je dejala Zora Tomič, predsednica zveze. »Gre za mladostnike in naš skupni interes je, da jim damo možnost, da bi se lahko enakovredno vključili v življenje. O tem pa je treba razmišljati pravočasno, ko je otrok še v zavodu in ne kasneje.« Otroci naj bi kljub temu, da so v zavodu, zato ohranili čimboljše stike z domačim krajem, pri čemer je seveda najpomembnejša vloga staršev, organizacija pa naj bi jim pri tem samo pomagala, je menila Zora Tomič.

Zavod si prizadeva, da bi imeli čimboljše stike s starši in z družbo, je povedal Davorin Dominik, direktor zavoda. Menil je tudi, da so se v preteklosti vsi preveč zanašali na ustanove, za-

nemarjali pa so starše in to je treba popraviti. Vsak naj bi v tej verigi, ki skrbi za otroke, čimbolj opravil svoje delo.

Delo in prizadevanje Zveze društev za cerebralno paralizo je predstavil Jože Primožič, sekretar, ki ima tudi sam izkušnje s to boleznijo, saj za njo boleha tudi njegov otrok. Povedal je, da so zveza in društva nastala iz potrebe staršev, ne pa z dekretom. V sistemu institucij je namreč veliko praznih prostorov, ki jih lahko zapolnijo le starši s svojo aktivnostjo in odrasli, ki so prizadeti. Otroke, ki imajo cerebralno paralizo, je treba vzpodbujati, da bodo čim bolj razvili sposobnosti, ki jih imajo in da se bodo vključili v okolje, da ne bodo osamljeni in izolirani. Pri tem jim lahko veliko pomagajo zgodnje odkrivanje bolezni in pravočasna terapija ter številni pripomočki. Še vedno se pri svojem delu srečujejo s številnimi ovirami, saj denimo za vse otroke ni enako poskrbljeno, posebno velike težave imajo s prevozi.

Da bi čimbolj predstavili svoje delo in težave, so se pri zvezi lani odločili, da se bodo medijsko predstavili in pojavili so se v številnih javnih medijih, rezultati pa so bili zelo dobri, saj so jim po-

magala številna podjetja. Pomoči bodo potrebovali še veliko, saj je potreb veliko – potrebujejo prevoze, dnevne centre za otroke, ki bivajo doma, možnost šolanja teh otrok v domačem kraju... Pomoči naj bi bili deležni tudi otroci, ki se ne morejo šolati in ostanejo doma. Načrtujejo precejšnjo mrežo lastnih ustanov po Sloveniji, za predšolske in šolske otroke naj bi to bili dnevni centri, kjer bi bili v varstvu, poleg tega pa bi se tu odvijale številne prostorske dejavnosti, imeli naj bi svetovalne službe, klube staršev in strokovnjakov, knjižnice, videoteke... Taki centri naj bi nastali vsaj v večjih krajih, denimo v Kranju, Celju, Kopru, Mariboru, enega pa so že odprli v Ljubljani, imenuje se Sonček. Za starejše nameravajo organizirati delavnice, dve že imajo, Sonce v Ljubljani in Sončno pot v Mariboru. Eden izmed ciljev so tudi bivalne skupnosti, kjer bi lahko ljudje s cerebralno paralizo živeli samostojno, če pa bi potrebovali pomoč, bi jo lahko dobili.

Vendar ni vse v ustanovah in mladi, ki bivajo v zavodu, skušajo tudi sami kaj narediti za boljše kvaliteto življenja. O njihovih prizadevanjih je spregovoril dr. Dušan Rutar, psiholog v zavodu.

manj lahko, celo smrtno nevarno. Ta trditev je točna, saj po kroniki smučarskih nesreč na Veliki planini ugotavljamo, da so bile najtežje in smrtno nesreče vedno zunaj smučišča ali pa zgolj zaradi izizvalne nerazsodnosti posameznih smučarjev.

Zime so že nekaj let skope s snegom, zato smučišča tem »manj snežnim« razmeram primerno izgledajo: bolj trda so, tudi ledena, in z njimi pač moramo biti zadovoljni. To je prometna površina, ki se ji mora vsak smučar s svojimi sposobnostmi prilagoditi, kot v cestnem prometu. Žal so izizvi nekaterih smučarjev tudi usodni in so posledica predvsem njihovega vedenja na snegu.

Vsi smučamo tudi na lastno odgovornost, toliko bolj zunaj urejenih smučišč, kjer sta se zgodili obe tragični nesreči. Razlika je bila, da je bil Gregor dober smučar, Martina pa se je smučati šele učila, toda zakaj zunaj smučišča in na smrtno nevarnem terenu?

Pri reševanju ponesrečenec so delavci RTC Velika planina odlično sodelovali z gorskimi reševalci, zato so bili skupni posegi hitri, čeprav ponesrečenim nismo več mogli pomagati.

Smučarji! Dajte prednost varnosti in šele potem užitek na snegu.

CENE GRILJČ,
GRS Kamnik

Smrt preži

Na koga? Zakaj? Danes je dvajseti januar in lepa, sončna nedelja. Za tri družine tragična. Na mrljskih odrih hkrati ležijo trije mladi ljudje, ki so umrli v Kamniških planinah.

Gregor Uršič, 14 let, iz Stahovice, Martina Novak, 14 let, iz Šmartnega pri Cerkljah na Gorenjskem in Danilo Golob, 26 let, iz Mekinji pri Kamniku.

So kritike, posebno po teh hujših nesrečah, da smučišče ni dovolj označeno z opozorilnimi znaki, da je bilo smučišče pod Zelenim robom ledeno, zato so smučarji vozili zunaj smučišča.

Čas in dogodki imajo več resnic in vsi smo čustveno prizadeti ob tragičnih nesrečah. Res pa je tudi, da že obstoječih znakov vsi ne upoštevajo, tako kakor v cestnem prometu, in bojim se, da te grde cestne navade že preveč »spoštujejo« tudi na smučiščih.

Gregor je v sredo, šestnajstega januarja, nesrečno padel zunaj smučišča, na zmrznjeni teptalčevi špuri pod Zelenim robom na Veliki planini in zaradi hudih notranjih poškodb nekaj ur kasneje v bolnišnici umrl.

Martina se je v petek, 18. januarja, z odraslim sorodnikom učila smučanja na nevarnem terenu zunaj smučišča na Veliki planini in zaradi nepretnosti nesrečno zasmučala na rob brezna na Ste-

nah. Padla je prosto, po zraku štirideset metrov globoko, nato je po strmem zmrznjenem snežišču drsela še tristo metrov in zaradi hudih poškodb obležala mrtva.

Danilo Golob je v soboto, 19. januarja, plezal ledeni slap nad Žaganjo pečjo v Koncu. Ker je bil sam, glede na posledice smrtne nesreče domnevamo o različnih vzrokih in okoliščinah za usodni padeč.

V tem letu so v Kamniških planinah ugasnila že štiri mlada življenja. Prvi je umrl Gorazd Zlatnar; pod traso gondolske žičnice na Veliko planino, kamor je zašel iz neznanega vzroka in se je pri padcu smrtno ponesrečil.

Smrti je vedno preveč, čeprav so kot rojstva tudi del našega življenja. Veliko težje jih je sprejeti, kadar so prezgodnje, nepričakovane in je zato slovo toliko bolj boleče.

Iskanje vzrokov in krivde za umrle smučarje je silno odgovorno in nevhvalno dejanje, še bolj neodgovorno in skoraj zlonamer-no pa je obdolževati nekoga brez poznavanja okoliščin, ki so povzročile nesrečo.

Velika planina je prostrana in smučanje je mogoče marsikje, tudi zunaj smučišča, ki je bolj ali

Povedal je, da so v zadnjih dveh letih precej naredili. Precej so spremenili izobraževanje, saj so uvedli dodatni četrti letnik srednje šole za tiste, ki so obiskovali le triletno srednjo šolo, imeli so predavanja iz družboslovnih ved, kjer imajo dijaki najmanj znanja, poleg tega pa so se začeli bolj aktivno vključevati v življenje izven sten zavoda, saj so bili denimo na taborjenju v Bohinju in na poti po Italiji, kar je bilo za številne mlade zelo zanimiva izkušnja.

Predstavniki skupnosti za zaposlovanje je osvetlil razmere, ki vladajo na tem področju za invalide in če gre verjeti njegovim besedam, ni tako kritično, saj invalidi, če imajo ustrezno, čim višjo izobrazbo, nimajo preveč težav z zaposlovanjem, s posebnimi tečajji in izobraževanjem pa poskrbijo tudi za tiste, ki imajo manj šol. Veliko pričakujejo tudi od možnosti, ki jo ponuja nova zakonodaja in po kateri bi lahko delavnice za zaposlovanje invalidov ustanavljali tudi zasebniki, ki bi bili oproščeni nekaterih davkov.

Kako je, ko nisi v zavodu, pač pa v realnem življenju, so povedali trije bivši gojenci, zdaj študentje na univerzi v Ljubljani, ki so si že lani, pred koncem leta začeli prizadevati za samostojno stanovanje. Kot so povedali, je čisto drugače – v zavodu res poskrbijo zate od glave do pete, vendar pa zato nimajo nobene zasebnosti in zasebnega življenja. Tudi sam moraš poskrbeti zase, so dejali – in oni so, s svojim novim življenjem pa so zelo zadovoljni, čeprav kakšne pretirane pomoči ne dobivajo. Celo stanovanje morajo plačati sami, ker zakoni ne dovoljujejo, da bi jim družba plačala 4 tisočake mesečno zanj, prav mirno pa bi za vsakega odstela 15 tisočakov za bivanje v domu... R. M.

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN – ustanovitelj in izdajatelj Skupščina občine Kamnik, – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Tone Ftičar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenik-Bremšak, Ivo Pirc, Bojan Traven, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Janez Herle. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 1, telefon 831-511, 831-504 in 831-266 interna 29 – žiro račun: Sredstva za dejavnost Kamniškega občana 80 Kamnik 50140-637-763592 – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska CGP Delo v Ljubljani.

GLOBINSKO ČISTIM JOGIJE, OBLAZINJENO POHIŠTVO, TALNE OBLOGE, TEPIHE. POKLIČITE NA TEL. 816-245 OD 16. URE DALJE.